

Akademie múzických umění v Praze

Filmová a televizní fakulta

Katedra scenáristiky a dramaturgie

Jan Úšela

Krotitel zvěře

6.verze

Vedoucí práce: Mgr. Petr Jarchovský

Obraz 1

Int. den, Kamilův byt

<p>Kamil (11), buclatý chlapec, se probouzí ve svém pokoji a mechanicky zaklapává budík.</p> <p>Otevře skříň, která je plná úhledných komínků, a vezme si oblečení.</p> <p>Obléká se.</p> <p>Odchází z pokoje.</p> <p>Spiderman na obrázku visícím proti dveřím se za ním ještě dívá. Na poličce leží různá plyšová zvířátka – medvídek, pes, plyšový had, krysa.</p> <p>Matka s přísnými brýlemi na čele (40) již sedí v kuchyni, čte si noviny, upíjí kávu a hladí kočku Betty, která jí sedí na klíně. Kamil si ke stolu nese mléko. Pohledem se střetne s kočkou.</p> <p>Chlapec si mlékem zalije misku s již připravenými cini minis, pak do ní ještě vsype velkou lžící kaka, celé to promíchá. Ještě se zvedne a dojde ke kuchyňské lince, z které vytáhne sušenky Bebe. Sedne zpět ke stolu, roztrhne obal sušenek a začne si je namáčet v mléce se Cini minis.</p> <p>Kouše a během toho již boří lžící do mléka a sušenky prokládá skořicovými čtverečky. Matka zvedne oči od novin a sleduje jeho snídání.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Když se ráno vzbudím, je půl sedmý.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Ze skříně si vytáhnu oblečení.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> ...pak se vobleču</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> ...a jdu snídat.</p> <p><u>Kamil:</u> Čau</p> <p><u>Matka:</u> Dobré ráno</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Snídám takový ty hnědý cini minis s mlíkem a s kakaem a k tomu si ještě dávám takový ty oválný sušenky, co je na nich namalovanej kus vobilí. .</p>
---	---

rozhovor neslyšíme). Kamil je sleduje z nižšího patra. Muž matce vnucuje nějaké peníze, ty matka neustále odmítá.

Kamil stojí na schodišti o pár pater níže než matka s neznámým pekařem. Dívá se za nimi nahoru. Pak se podívá přímo před sebe, až se dívá skrze kameru až na diváky sledující tento film.

Nakonec se matká dá přesvědčit a peníze bere. Muž pak ještě dále o cosi prosí, ale matka ho odbyde a odchází. Muž ji ještě sleduje.

Kamil sedí na schodech, matka ho dožene a odcházejí.

Kamil:

Znáte to, s ženskejma je to na dlouho...

Obraz 3

Ext. den, na ulici

<p>Matka s chlapcem jdou po ulici a mívají se s kolemjdoucími lidmi.</p> <p>Procházejí kolem nové pekárny. Dělníci za výkladem ještě dodělávají poslední úpravy interiéru – maluje se tu, pokládá pult a dřevěné skříně na zboží.</p> <p>Procházejí kolem starého pustého domu u silnice, Kamil se podívá do zaprášených oken domu.</p> <p>Kamil se courá parkem. Matka jde v popředí, otočí se na chlapce, zatahá ho za rukáv a vleče ho až před školu. Míjí tělocvikáře Ploužila na koloběžce.</p> <p>Dává mu na záda aktovku. Vedle nich jsou další rodičovské skupinky, matky a otcové se loučí s dětmi objetím. Matka Kamilovi ještě ulízne vlasy na hlavě. Pak na něj mává- Kamil již stojí za prosklenými dveřmi – a odchází.</p> <p>Zazvoní a Kamil běží chodbou do třídy. Ploužil parkuje svou koloběžku. Dovnitř vchází i starší muž v saku a s kufříkem v ruce (ředitel).</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Do školy se mi nikdy moc nechce. Dycky tam demě po tý dlouhý ulici,</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Jak tam chystaj obchod s pečivem.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Pak to valíme kolem opuštěného domku na konci ulice...</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> ... čekáme na semaforu...</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Pak demě přes park. Kolem javoru, jasanu a buku - jasanu mám fakt rád – ale tam mě máma chytí za ruku a táhne mě až před školu.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Nasadí mi aktovku a jde do práce. To je něco po půl osmý.</p>
--	--

Obraz 4

Int. den, chlapecké záchody

<p>Kamil je právě na záchodě a močí do pisoáru, z obou stran starší kluci. Kamil se podívá do strany na jednoho ze svých kolegů. Pak na druhého. Oba se tváří otráveně, následně začnou Kamila požďuchovat.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Ve škole nemám rád klučičí záchody, protože to tam smrdí a chodí tam divný kluci.</p>
---	--

Obraz 5

Int. den, dívčí záchody

<p>Dívčí záchody jsou na první pohled pusté, kabinky prázdné...</p> <p>Ale všechny dívky stojí shromážděné u otevřeného okna proti dveřím. Najednou se otevřou dveře a do místnosti nakoukne Kamil, který přešlapuje z nohy na nohu a evidentně se mu chce čurat.</p> <p>Dívky obestupují velký kanon namířený z okna. Z kanonu čouhá hlava jednoho či dvou chlapců. Jedna z děvčat je ovšem zatlačí dlouhým kartáčem dovnitř, další již zapaluje rozbušku. Kamil otevírá dveře a přešlapuje na místě. Náplň je mezitím vystřelena a dívky sledují trajektorii střely. Pak se všechny otočí na chlapce, ten tu už ale není.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Na holčičí záchody zase nesmim, protože tam chodí holky a ty tam vymejšlej různý plány.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> ...třeba jak všechny kluky nacpat do obrovského děla, kerý pak vystřelí až na Měsíc, aby od nich měly pokoj.</p>
---	--

Obraz 6

Int. den, na chodbě školy

<p>Kamil stojí na chodbě a jeho potřeba odskočit si již nabývá vrcholu. Přešlapuje a přemýšlí, co dělat – dívá se na obě toalety, pak se otočí k velkému květináči s agave a vykoná potřebu do něj.</p> <p>Běží do třídy, mezitím se z květináče kouří. Po chodbě projde padesátník v saku. Zřejmě ředitel. Ucítí zápach moči, všímá si kouřící agave. Kolem něj projde drobný prvňáček, sehnutý pod obrovskou aktovkou. Upravuje si poklopec.</p>	<p><u>Prvňáček:</u> Dobrý den!</p> <p><u>Ředitel:</u> No nazdar!</p>
--	--

Obraz 7

Int. den, tělocvična

<p>Tělocvična vypadá celkem opuštěně, ale v jejím rohu leží skupina žíněnek, na kterých dělají žáci stoje na ruce. V povzdálí postává vysportovaný tělocvikář Ploužil v bílém trikotu s límečkem a rudých trenýrkách, s píšťalkou na krku.</p> <p>Kamil dělá stojku. Ruce má na žíněnce, dvě útlé spolužačky mu drží nohy ve vzduchu, hlava mu rudne. Učitelova hlava se sklání k chlapci.</p> <p>Děvčata držící Kamilovy nohy pomalu polevují ve svém úsilí a chlapec čím dál více rudne.</p> <p>Děvčata neudrží Kamila a ani on sám už není schopný ustát stojku a jeho tělo padá na skloněného učitele Ploužila.</p> <p>Učitel se pomalu otřepává z Kamilova ataku. Ostatní se smějou, ale učitel je umlčí svým pohledem. Ploužil kývá prstem do rohu místnosti, Kamil je zproštěn cvičení.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Ve škole taky nemám rád tělocvik, protože mi nejde moc cvičit.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Učitel Ploužil říká, že jsem...</p> <p><u>Učitel Ploužil:</u> Špekoun, Valenta, strašnej špekoun! Vydržíš to vůbec?! Valenta, ty seš rudej víc jak moje trenýrky!</p> <p><u>Učitel Ploužil:</u> Valenta, dej si dneska voraz!</p>
--	--

Chlapec tedy odchází k žíněnkám, kde již sedí obtloustlá Květka.

Kamil si Květku zblízka pořádně prohlédne.

Kamil s Květkou sedí proti sobě na žíněnkách, každý má papír a tužku a hrají Město, jméno, zvíře, rostlina, věc.

Kamil se otáčí na diváky, zatímco Květka si čmárá po papíru.

Pak se vrací pohledem na Květku, ale ta špulí rty a hodlá se políbit ho. Chlapec jí začíná Květce ven z tělocvičny, ale ona ho dostihne, povalí na zem a líbá.

Líbaný Kamil leží na zemi a odvráceným pohledem sleduje prstokvoka a selelva, kteří se procházejí kolem. Prstokvok má místo hlavy velký palec vztyčený vzhůru – palec je lysý, u jeho kořene je prstenec peří. Jinak se tělo prstokvoka podobá slepičímu. Místo zadku má ovšem zobák s hřebínkem skloněným dolů. Vyšlapuje si na svých pařátech a občas se předkloní, aby mohl nadzvednout svůj zobec a zakvokat. Selelev je tvor s tělem lva (má i hřívu) a tváří růžového čuníka. Občas si zachrochtá. Prstokvok se předkloní k ležícímu Kamilovi a svým velkým palcem ho štouchne do čela a pak zakvoká.

Kamil (vypravěč):

Když mi cvičení moc nejde, tak mi pan učitel řekne, že si můžu jít sednout na žíněnky s Květkou, která taky moc dobře necvičí, protože je stejně tlustá jako já...

Kamil (vypravěč):

...možná i trochu víc.

Kamil (vypravěč):

S Květkou pak dycky hrajeme Město, jméno, zvíře, rostlina, věc, ale Květka dycky vyhraje, protože si vymejší zvířata.

Kamil:

Myslíte si třeba, že existuje prstokvok nebo selelev?

Kamil (vypravěč):

Pak jí musím dát pusku, tak radši začnu utíkat, ale vona mě dycky chytí a stejně mi ji dá.

Int. den, chlapecké šatny

Chlapci se svlékají ze cvičebních úborů, šatna hlučí. Vesměs všichni mají štíhlé postavy, jen Kamil s několika brejlouny se řadí mezi neforemné. Zatímco on zatahuje břicho, aby se udělal štíhlejší, brejlouni jsou tak vyzáblí, že jim žádná kamufláž nepomůže.

Kolem Kamila projde skupinka již převlečených kluků. Jeden ho symbolicky šťouchne, do břicha. Jiný se pokouší dohledat nějaké špeky na břichu vyzáblého brejlouna.

Obraz 9

Int. den, ve třídě

Postarší, na pohled přísná a přece už krapet senilní učitelka u katedry přednáší a ukazuje ukazovátkem na tabuli. Nadměrně otevírá pusku, artikuluje a mluví pomalu, afekt učitelky prvního stupně.

Žáci sedí v lavicích, Kamil je někde uprostřed, vedle něj sedí vyzáblý brejloun. Děti jsou vesměs laxní. V zadních lavicích si někteří hrají s mobily, Novák uprostřed pospává, někteří se štourají v nose.

Třída najednou na chvíli zpozorní.

Učitelka korzuje po třídě a zjistí, že jeden z chlapců hraje pod lavicí hru na mobilu. Vypění, mobil zabaví, snaží se ho vypnout dlouhými přilepenými nehty. Pak nechá žáky nastoupit do řady a vede přednášku (neslyšíme ji), v jedné ruce drží ukazovátko a v druhé telefon.

Chlapci stojí v řadě, Kamil promluví k divákům, aniž by si toho někdo v místnosti všimnul.

Kamil (vypravěč):

Jinak mě to ve škole celkem baví. Pořád se učíme nové věci, někdy je to ale trapně jednoduchý a já se trochu nudím.

Skoro na všechno máme učitelku Martínkovou, protože je naše třídní. Vona je strašně stará a blbě slyší, tak na nás křičí a když se jí zdá, že ji neposloucháme, tak zařve...

Martínková:

„Poslouchá mě tu někdo, děti?!“

Kamil (vypravěč):

A pak všichni asi na deset sekund jakože poslouchaj a vona je spokojená a jede se dál.

Kamil (vypravěč):

Ale někdy se zničehonic vytočí a zuby jí lezou z pusy a zvětší se jí piha na bradě a kouří se z ní a to si pak musíme stoupnout do řady, kluci a holky zvlášť, a vona pak kolem nás chodí s ukazovátkem v ruce jako nějaký generál a dává nám přednášku.

Kamil:

<p>Učitelka si nasazuje šátek na hlavu, startuje koště, zatímco úslužní žáci ji otvírají okno a mávají na rozloučenou.</p> <p>Učitelka stojí u katedry, chvíli má v ruce ukazovátka, pak něco píše na tabuli, ptá se žáků, zapisuje do třídnice. Hodiny plynou, předměty se střídají, učitelka zůstává tatáž. Žáci si vyměňují štafetu ve spánku, v četbě pod lavicí a v hraní piškvorek, jen jedno zůstává neměnné – Kamilova ruka stále ční do výše a čeká, až ji učitelka vyvolá. Kantorka sice Kamilovu snahu vidí, ale přehlíží ji, takže jsou vyvolávány jiné děti a chlapec nedostává svou šanci. Kamila už bolí ruka, kterou má pořád nahoře, podpírá si ji. Učitelka zatím vyvolává všechny kolem, jen jeho ne. Konečně se dostane i na Kamila, na učitelce je ale vidět s jakou nevolí vyslovuje jeho jméno.</p> <p>Chlapec chvíli nevěří svým uším, ale pak vystřelí jako raketa a zvedne se.</p> <p>Učitelka nechá Kamila posadit se.</p> <p>Do třídy okýnkem ve dveřích nahlíží zvědavý ředitel.</p>	<p>K Vánocům jí koupíme koště. Třeba vodletí.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Ale většinou se to dá nějak přežít. Učení mě baví, a vždycky všechno vím. Dobrá je čeština, prvouka nebo matika. Ostatní spolužáky to ve škole moc neba, ale já držím ruku nahoře pořád. Ale Martínková mě vyvolat nikdy nechce.</p> <p><u>Martínková:</u> Kamil.</p> <p><u>Kamil:</u> Třikrát šest je...</p> <p><u>Martínková:</u> Osmnáct. ...správně.</p> <p><u>Kamil (vypravěč)</u> Ale když už mě vyvolá, tak jí vždycky odpovím správně!</p>
---	---

Obraz 10

Ext. den, před školou

<p>Kluci stojící u popelnic před školou pod vedením staršího sígra odchytanou Kamila, v jejich spárech je již drobný obrýlený outsider. Každého z nich dotáhnou na hranu travnatého svahu a tam je spustí dolů z kopce. Na místo doběhne Květka a mlátí</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> A když skončí škola, tak du domů.</p> <p><u>Sígr:</u></p>
---	---

<p>sígrý taškou, co má v ruce. Sígrři mezitím hlasitě řinčí a povzbuzují kutálející se dvojici. Brejloun i Kamil ještě před koncem svahu ubrdzí svou nezřízenou jízdu a zvedají se ze země. Za nimi putují jejich aktovky.</p> <p>Po Kamilově invektivě se sígrři rozběhnou dolů ze svahu. Nakonec se Kamilovi zatmí.</p>	<p>Blbí šprti!</p> <p><u>Kamil:</u> Debilové!</p>
---	--

Obraz 11

Ext. den, v parku

<p>Kamil ušpiněný z kutálení jde parkem. Pak přichází k opuštěnému domu u začátku ulice (který ráno míjel). Je to starý dvoupatrový příbytek někdejšího patriciátu. Zjevně již léta chátrá, velká dřevěná vrata jsou oprýskaná, fasáda zašlá, azbestová černá střecha prokvétá mechem, jen stěží lze přečíst dvojku a tři nuly na čísle popisném a písmeno K, jež následují stěží čitelné litery. Kamil se shýbá a jakoby nic zatlačí do sklepního okna vyvedeného na chodník a leze s aktovkou dovnitř.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Ale než dojdu domů, tak se dycky stavuju v tom starým domě na kraji ulice. Mám to tam rád.</p>
--	---

Obraz 12

Int. den, v opuštěném domě

<p>Chlapec prolézá starodávným vlhkým sklepem s klenutým stropem. Sklep je plný všelijakého harampádí. V rohu je ohraničená část s posledními briketami uhlí, povalují se tu starožitné dřevěné skříně ze kterých trčí zatuchlé pánské fraky, žlutý plastový kačer odpočívá ležíc na boku, o kousek dál parkují dva starožitné kočárky, opelichaný plyšový medvěd bez ruky sedí na staré dřevěné posteli a pozoruje Kamila, stejně jako oči několika netopýrů prosvítající z rohů. Na zemi je pastička na myši i se zbytky své oběti.</p> <p>Chlapec se tu příliš nezdržuje, bojí se, rychle proběhne sklepem ke schodům. Vybíhá až nahoru, kde jsou dveře. Je na nich roztříštěné zrcadlo. Na chvíli se do něj zadívá, pak otevře dveře a vstoupí do domu.</p>	
---	--

Vstupuje do kuchyně. Ta je zařízená staromódně. Zbyla v ní odvěká plotna, dva dřezy, otevřené dveře do spíže ukazují prázdné dřevěné poličky, z křiklavě různobarevného vybrakovaného sekretáře trčí polovyvrácené police a šuplíky. Na stěně proti oknu visí porculánové hodiny – vypadají jako hranatý talíř, na kterém jsou nakresleny dvě líbající se hrdličky. Uprostřed je kulatý dřevěný stůl se čtyřma nohama, jež jsou zbarvené sytě červenými kolečky v bílých polích. Stůl je potažen světle žlutým plastovým ubrusem. Chlapec na židli v kuchyni pohodí aktovku, pak odbíhá kamsi do domu.

Kamil sedí za volantem amerického kabrioletu z šedesátých let. Je v nějaké garáži. Před ním běží jakýsi přírodopisný film o afrických zvířatech. Je promítán z promítačky umístěné někde za autem. Zjišťujeme, že vedle Kamila sedí další postava - asi třicetiletý vousatý muž, zjevem připomíná bezdomovce. Dvojice pojídá popcorn z krabičky umístěné na místě, kde evropská auta obvykle mívají řadicí páku.

Film se zvířaty stále běží, ale Kamil s Tondou mají jinou zálibu - hrají sudoku na čas. Každý má vlastní papír, kde vpisují čísla do čtverečků. Kdo vyhraje, ten si křídou přikreslí bod na zeď. Jasně vede Tonda.

Z plátna najednou začnou doslova vylézat exotická zvířata. Překročí jakýsi virtuální práh a zhmotní se v místnosti. Takže se garáží procházejí pštrosi, poskakují tu makakové prasata se sdružují v rohu a usilovně chrochtají, krocan nakračuje a hudruje si. Kamil s Tondou jedou na pštrosech chodbou. Dvojice se v kuchyni navzájem bombarduje jablky. Soupeří s nimi i makakové a všechny zúčastněné opice. Opi poskakují z garnýže na garnýž, jednu ránu schytá krocan, který se teď vzteká. Kamil utíká před jednou z opic a octne se pod schodištěm vedoucím do dalšího patra. Na vrcholu schodiště jsou bílé dveře. Kamil na ně chvíli kouká. Dvě prasata utvoří vláček a poslouží dvojici jako síť při jejich hře v nohejbal. Tonda nezvládne jedno podání a trefí čuníka do břicha, prase se na něj našťavaně pohlédne a

Kamil (vypravěč):

Vždycky si sednem do autáku a koukáme se s Tondou na nějaký film vo přírodě. Tonda je můj kamarád, kerej v tomhle domě bydlí a se kterým si tu hrajem. Tonda vystudoval MatFys a učil na univerzitě a vymyslel nějaký program pro písíčka, ale nebavilo ho to, tak tu teď bydlí a hraje si tu se mnou.

Kamil (vypravěč):

Když se s Tondou nekoukáme na filmy, tak hrajem sudoku na čas, ale Tonda vždycky vyhraje.

Kamil (vypravěč):

A pak třeba jezdíme na pštrosech po chodbě, nebo blbnem s vopicema nebo hrajem nohejbal

<p>Tonda se hned gestem omlouvá. Nakonec Kamil s Tondou sledují zlaté rybičky, které přeskakují laťku umístěnou mezi dvěma dřezy napuštěnými vodou.</p> <p>Kamil se loučí s Tondou, mává mu, pak utíká ven po ulici, Tonda ho ještě sleduje z okna.</p>	
---	--

Obraz 13

Ext. den, před pekařstvím

<p>Kamil jde po ulici a přichází k nově zařizované pekárně. Nahlíží dovnitř, v krámu je jen pekař, kterého potkal ráno na schodech. Připravuje krabice s čerstvě napečenými rohlíky. Všimne si Kamila a vybíhá za ním ven. Kamil neví, co se děje, ale stydí se, a tak dělá jakoby nic a odchází od krámu. Ale muž za ním běží, v ruce drží ze tři rohlíky, a volá.</p> <p>Cpe chlapci rohlíky, Kamil si vezme jeden.</p> <p>Pekař se za Kamilem ještě dívá.</p>	<p><u>Pekař:</u> Chlapče, počkej, chlapče! Ty jsi Kamil, co?</p> <p><u>Kamil:</u> No...</p> <p><u>Pekař:</u> Maminka mi o tobě vyprávěla...Já tady teď budu mít obchod, víš?</p> <p><u>Kamil:</u> Aha...</p> <p><u>Pekař:</u> Budeš ke mně chodit na pečivo?</p> <p><u>Kamil:</u> No, já nevím, když...</p> <p><u>Pekař:</u> Na, tudle ti dám housku, vem si klidně všechny, zkus, jaký dobrý pečou housky! No tak, běž, už tě nebudu zdržovat!</p> <p><u>Kamil:</u> Nashle.</p> <p><u>Pekař:</u> Nazdar</p>
--	---

Obraz 14

Int. den, Kamilův byt

Kamil stojí u okna ve svém bytě. Na parapetu má položený dalekohled, otevřený bloček s propiskou a nakonec hrnek s kakaem, kterým zapíjí sousta tří oplatků, které do sebe postupně láduje. Živí se oplatky a kakaem a sporadicky přiloží k očím dalekohled, zkontroluje dění na ulici a co ho zaujme, to napíše do bločku.

Kamilův dalekohled zaznamená podezřelý úkaz. Na ulici kousek od domu zastaví polský Fiat „Maluch“, na jeho střeše se skví velký skládací hliníkový žebřík. Z auta vystoupí statný třicátník v riflík a triku. Ze zadního sedadla vytáhne jakési černé hadry. Bez studu se do nich začne převlékat. Je to oblek kominíka. Z drobného kufru vytasí kartáč a štětku. Nasadí na hlavu bílou čepičku. Pak z kapsy vyloví nějaký papír, asi mapu. Chvíli ho zkoumá, střídavě sleduje místa, odkud ho pozoruje zvědavý dětský badatel. Pak ještě v náprsní kapsičce nahmatá nějaký drobný předmět. Kamil na něj zaostřuje. Vypadá jako burák. Muž předmět i mapku skryje do kapsy, vezme ze střechy žebřík, štětku na rameni a míří ke Kamilovu domu. Chlapec se zaktivizuje z předešlé laxnosti, hledá pravé okno, odkud nejlépe uvidí.

Muž rozkládá žebřík u domu, přiráží ho k fasádě. Pak už jen stoupá vzhůru, až se dostane na požární schodiště.

Kamil běží ke krbu v obýváku. Hlavu přikládá blíže, aby slyšel. Ale žádný šramot není slyšet. Z komína jen cosi sletí, vyletí to z krbu a kutálí se to po parketách. Kamil to chytí do ruky, prohlíží si to.

Podívá se směrem na diváky.

Kamil (vypravěč):

Když jsem doma, tak mě třeba baví sledovat lidi dalekohledem z vokna našeho bytu. Zapisuju si, když se stane něco zajímavýho. Jednou tu policajti honili nějaký chlapy v autě nebo tu byla dvojka špiónů, co si předávali informace na lavecce v parku. Dneska je to nuda, nic se neděje.

Kamil:

Semeno?!

Kamil:

K čemu je semeno?!

Obraz 15

Ext. den, ve vzduchu před Kamilovým domem

<p>Ve vzduchu se vznáší koláž poloprůsvitných obrazů, které asociují slovo semeno. Je tu hromada zemědělských plodin, slunečnice velikosti stromu, spermie s bičíky létají jako malé mušky vzduchem, vidíme siluetu rozmnožujících se hrochů, zemědělce, kteří sejí na poli, traktory, co orají pole, rýžová pole...</p>	
--	--

Obraz 16

Ext. den, na ulici před domem

<p>Kominík skládá žebřík na střechu auta, upevňuje ho, pak si svléká uniformu. Chlapec pozorovatel si všimá, že v autě je nějaký pohyb. Muž otevře dveře, na místě řidiče sedí jakési zvíře. Kamil přiblíží dalekohled a vidí, že je to fretka. Muž ji pohladí po hřbetě, z kapsy vytáhne nějakou granuli a podá jí ji. Pak nasedne a fretka mu skočí na rameno. Odjíždějí.</p>	
---	--

Obraz 17

Int. den, Kamilův byt

<p>Kamil se ohlédne od okna sebe, v dálce vidí procházející kočku. Zapomene na semeno, které drží v ruce, odhazuje ho kamsi do kouta. Vrhne se proti ní a začíná ji honit po bytě. Nakonec ji dostihne v předsíni a skočí po ní, až ji lapí. Pevně ji svírá v ruku proti sobě, kočka ho ale škrábne po obličeji. Nato ji Kamil chytí za ocas a točí s ní nad hlavou jako s lasem. Hodiny odbijí čtvrtou, Kamil jejich zvuk slyší, zastaví své mučení, kočku ale pořád drží za ocas.</p> <p>Zachrastí klíče, dveře se odemknou. Matka obložená taškami s nákupem vchází do bytu.</p> <p>Odkládá tašky za dveřmi, nahlíží do chlapcova pokoje, tam nikdo není, jde do obýváku. Vidí Kamila, jak stále ještě drží kočku za ocas. Vykulí oči.</p>	<p><u>Matka:</u> Jsem doma!</p> <p><u>Matka</u></p>
---	---

<p>Jsou čtyři hodiny , jak hlásí hodiny. V zámku chrastí klíče, matka se vrací domů. Kamil stále drží kočku za ocas.</p> <p>Matka běží proti Kamilovi. Ten odhodí kočku, která bez nějaké úhony rychle peláší pryč. Matka Kamila honí po bytě, něco křičí, ale to my neslyšíme. Najednou chlapce ztratí z dohledu. Kamil stojí skryt za otevřenými dveřmi od špajzu. Matka nahlíží do otevřeného špajzu, vchází dovnitř. To Kamil zabouchne dveře a zamkne je. Matka jen zlostně odfrkne. Pak oba vyčkávají za dveřmi a čekají na reakci toho druhého.</p>	<p>Kamile! Kamile, ty sprostý děčko! Jak to můžeš tomu zvířeti udělat! Ty malej hnusáku! Neschovávej se! Kamile!</p>
--	--

Obraz 18

Int. noc, kuchyně

<p>Matka je ještě našťvaná. Vkládá do mikrovlnky talíř s nějakým jídlem. Kamil mezitím sedí u stolu a ani nedutá, je naprosté ticho, jen mikrovlnka vydává monotónní zvuk. Matka jídlo vytáhne. Pak před Kamila postupně pokládá tři talíře s různými pokrmy. Všechny vypadají již značně uležele. První je koprovka, následuje knedlo-vepřo-zelo a poslední jsou játra. Kamil hledí na tři talíře, pak na matku, která hladí kočku.</p> <p>Kamil vybírá játra. Jen co sáhne na talíř, matka mu ho sebere, dívá se ještě po játrech, ale matka oba talíře odnese a nechá mu jen vepřo-knedlo, které je zjevně v počátečním stádiu rozkladu. Maso je mastné, zelí vyhlíží slizce. Kamil se ještě znovu dívá na matku, ale její pohled je nekompromisní.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> V šest míváme večeři.</p> <p><u>Matka</u> Můžeš si vybrat.</p>
--	--

Obraz 19

Int. noc, Kamilův pokoj

<p>Kamil leží na posteli ve svém pokoji a dívá se na plakát se Spidermanem na zdi. Teď je v pokoji s matkou, on sedí za stolem, matka stojí za ním. Kamil řeší úkoly a matka mu pomáhá. Je vcelku rázná, když kontroluje jeho práci, když si chlapec neví rady, křičí.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Pak se s mámou učím a píšem domácí úkoly.</p>
--	--

<p>Pak jí Kamil memoruje naučenou básničku.</p>	<p><u>Kamil:</u> Zemře-la matka- a do hrobu dá-na, siroty po ní zů-staly...</p> <p><u>Matka:</u> I...</p> <p><u>Kamil:</u> I přichá-zely každičkého rána, by matičku svou</p> <p><u>Matka:</u> Hle-</p> <p><u>Kamil:</u> Hledali</p> <p>I zže-le-lo se matce mi-lých dí-tek duše její se vrátila a, a v-tě-li-la se v prosto-listý kvítek</p> <p><u>Matka:</u> Dro-bno-listý!</p> <p><u>Kamil:</u> Drobnolistý kvítek jímž mohyly svou pokryla.</p> <p>Poznaly...</p>
<p>Recitace pokračuje, jen my již neslyšíme, jak dále Erbenovy verše pokračují.</p>	

Obraz 20

Int. noc, v obýváku

<p>Kamil stojí ve veřejích pokoje a dívá se do obýváku, kde matka sedí u televize. Matka se ale otáčí a pohledem dává najevo, že dnes televize nebude. Kolem se projde kočka Betty. Pak ale pohledne Kamilovu pohledu a přizve ho k televizi. Zrovna běží nějaký americký katastrofický film s romantickou dějovou linkou. Pohledy hollywoodských herců jsou tak přesvědčivé. Kamil se s matkou dělí o misku arašídů, která leží na stolku mezi nimi.</p> <p>V matčině klíně přede Betty, matka ji hladí po hřbetu. Kamil to po očku sleduje, všímá si i doteků mezi hrdiny filmu v televizi.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Pak se můžu koukat na telku, nebo bejt na netu, ale jen když zrovna nezlobim.</p>
<p>Film – Frank je hasič, hasí obrovský lesní požár. Stojí u stříkačky na kraji lesa se svou</p>	<p><u>Carla:</u> Já nemůžu jinak, Franku. Vždyť, kdybych tu</p>

<p>milou Carlou, zatímco jeho souputníci neúspěšně bojují s plameny.</p> <p>Carla se rozpláče. Frankova levá tlapa jako plachta zakryje pravou Carlinu tvář, Frank Carle otírá slzy.</p> <p>Carla stále silně pláče, Frank jí otírá slzy svým kapesníkem.</p> <p>Dlouhé pohledy čtyř očí hlubokých jak artézské studny, které vystřídá táhlý polibek. Kamil kontroluje matku – sleduje, jak reaguje na film, ale když mu chce matka pohled opřevovat, odvrátí se.</p> <p>Frank si bere od kamaráda stříkačku a běží vstříc plamenům zpomalené záběry.</p> <p>Frank se ještě naposledy ohlédne za Carlou, pousměje se a pak se konečně vydá v ústřety žáru.</p>	<p>zůstala...Co Tommy, Micky... Já...</p> <p>Frank: Vždyť já ti rozumím. Tohle není místo, kde by měla má holka zůstat. Má holka by se ale neměla jen tak zničehonic rozbrečet.</p> <p>Carla: Ale Franku, to není jen tak něco. Tady jde přece o lidský životy! Vo tvůj život! Sakra, Franku. Dej už mi sakra tu pusu!</p> <p>Frank: Ale teď už musím běžet, baby!</p> <p>Carla: Franku!</p> <p>Frank: Já vím, baby! Já tě taky miluju!</p> <p>Carla: Ty bídáku!</p>
--	--

Obraz 21

Int. noc, Kamilův byt

<p>Kamil leží v posteli. Matka u něj sedí a předčítá mu z komiksu o Spidermanovi (neslyšíme hlas, jen vidíme přebal knihy).</p> <p>Pak chlapce objímá. Oba se přitom cítí</p>	<p>Kamil (vypravěč): V devět hodin chodím spát. Ale ještě předtím mi máma přečte něco z knížky.</p>
---	--

<p>nesví, což je zřetelně poznat.</p> <p>Matka kráčí do kuchyně. Cestou přes obývací ji na zemi zaujme jakési smítko. Shýbne se k němu a zvedne ho. Je to velké semeno, které propadlo z komína krbem. Matka si ho zblízka prohlíží, až ho sevře v dlani. Kamil už spí.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Pak mě vobejme, protože říká, že to je moc důležitý z psychologickéjch důvodů. A pak du spát.</p>
---	--

Obraz 22

Int. noc, v matčině ložnici

<p>Matka leží ve své posteli, dělá se jí ale špatně. Běží na záchod, vyzvrací se do mísy. Umyje a vypláchne si ústa, vrací se do postele, odkládá své brýle a čte si knihu Formace dětí. V ruce má zvýrazňovač a podtrhuje si důležité pasáže. Vedle ní leží nalezené semeno.</p> <p>Matka odkládá knihu na noční stolek. Chvilí pozoruje semeno, pak odejde do spíže, z poličky vyhrabe květináč, zasype ho substrátem a připraví půdu, do které nakonec vhodí semeno. Květináč přenese k sobě do pokoje na noční stolek, naposledy se na něj podívá a ulehne k spánku.</p>	
--	--

Obraz 23

Ext. den, na ulici

<p>Je ráno. Matka jako každý den doprovází Kamila do školy. Oba cestou mlčí. Procházejí kolem právě otevíraného pekařství – pekař na ně mává od pultu, matka i Kamil se na chvíli zastaví pohledem na výloze krámu, ale když se matčiny oči setkají s pekařovými, chytne Kamila za ruku a táhne ho kupředu.</p> <p>Matka dává Kamilovi před školou jeho aktovku a loučí se s ním.</p>	<p><u>Matka:</u> Máš všechny úkoly?</p> <p><u>Kamil:</u> Jo.</p> <p><u>Matka:</u> Vzal sis svačinu?</p> <p><u>Kamil:</u> Jo.</p>
---	--

<p>Sledujeme matčinu chůzi, v pekařství (jiném, než jaké provozuje matčin známý) si kupuje nějaké buchty. Zamračí se na prodavače a odchází. Od trafiky jde s novinami pod paží.</p>	<p><u>Matka:</u> Tak já jdu. Nazdar.</p> <p><u>Kamil:</u> Čau.</p>
--	--

Obraz 24

Int. den, ve zvěrolékařské ordinaci

<p>Matka přichází do ordinace. Otevírá dveře. Kabát hodí na věšák. Matka, již převlečená do bílého trika a kalhot, sedí za stolem, upíjí kafe, po očku kouká na monitor počítače před sebou, po levici má Kamilovu fotku v rámečku. Hodiny odbijí devátou hodinu, postarší sestra odemkne dveře ordinace a nahlédne do čekárny. Sedí tu už plná místnost páníčků a jejich zvířecích přátel. Dva psi na sebe štěkají, jedna majitelka tiskne box s kočkou ke své hrudi.</p> <p>Na nerezovém stole se střídají zvířecí pacienti. U stolu se většinou ochomýtá majitel(ka), matka je musí odhánět, aby nezavazeli. Sestra sedí u počítače a zaznamenává diagnózu nebo matce podává potřebné medikamenty a nástroje. Prvním pacientem je černý knírač. Matka ho nejprve hladí po hřbetě, pak mu přikládá stetoskop k srdci, nahlíží mu do očí a prohmatává ho. Dále je tu velký černý vlčák. Matka mu s útlou baterkou v ruce svítí do tlamy, zatímco jeho majitel drží psovi rozevřené čelisti.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Moje máma dělá veterinářku, takže léčí různý zvířata, co k ní lidi donesou do ordinace. Máma dycky ty zvířata položí na takovej chladnej kovovej stůl a tam je vyšetří. Má na uších třeba takový naslouchátka, kerejm se říká stetoskop, a taky tam má velký světlo, aby na ty zvířata pořádně viděla.</p>
--	---

<p>Následuje soubor zvířat, která přicházejí do ordinace. Ratlík, načesaný pudl, běžový voříšek, naježená perská kočka v přepravním boxu, setr. Matka se sestrou a majitelem honí po ordinaci drobného bišonka, který před nimi utíká. Přibíhá muž a nese v náručí zakrvácenou srnu. Dvojice křečků si to šine po kovovém stole. Matka má za krkem položeného obrovského hada. Hladí si ho. Na váze v ordinaci stojí obtloustlé zakrslé prase. Matka jeho vizáž porovnává s jeho majitelem, který se svému otlému miláčkovvi velmi podobá.</p> <p>Matka operuje. Na stole leží vážně nemocná kočka. Matka jí rozřízne břicho a nahlíží do něj, zkouší různé varianty řešení, přemýšlí, ale nedá se již nic dělat. Hladí kočku ještě po hlavě, dává jí umrtvovací injekci. Pak vychází do čekárny, kde sedí majitelé a oznamuje jim ztrátu jejich mazlíčka.</p> <p>Štěně retrívra se na stole počůrá, matka se směje, bere ho do náruče a hladí.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Nejvíc k mámě chodí psi a kočky a taky činčily, křečci, morčata nebo taky hadi a jiný exotický zvířata.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Dělat veterináře je moc těžký a zabere to hodně let, než to člověk vystuduje. Musíte znát každý zvíře a jakýma nemocema trpí a jak to léčit. Ale vobčas vám to stejně není nic platný</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Myslím, že máma to dělá, protože je to tak těžký a musí to dělat chytrej člověk a taky ji baví zjišťovat ty různý nemoci, protože je to trochu jako ňáká detektivka to všecko vyšetřit. Ale taky má moc ráda zvířata.</p>
---	--

Obraz 25

Int. den, v jídelně

<p>Kamil stojí v jídelně v řadě na oběd, pomalu se s táčem v ruce sune řadou.</p> <p>Kuchařka na talíř laxně kydá kopy práškové kaše</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Vobčas chodím na voběd do školní jídelny, když mi máma nenachystá voběd doma.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> V jídelně většinou vařej buď špagety, nebo</p>
--	--

Jídelna řinčí. Někteří chlapci dělají s kaší oblíbený mlýnek.
Kamil jde s tácem jídelnou. Všude je plno, rozhlíží se, kde by sedl, najednou ho někdo zatahá za límec trička. Otočí se. Je to Květka . Zrovna mu uvolnila místo naproti sobě. Kamil se dlouze rozhoduje, Květka valí svůdné pohledy. Nakonec přisedá, děvče neustále něco povídá, ale to my neslyšíme, stejně jako Kamil, který Květku příliš nevnímá.
Chlapec sleduje přicházejícího učitele, urostlého třicátnice v riflích a kárované košili. Sleduje ho v řadě na oběd, to mu ale nevidí do tváře. Pak si učitel nabere svou porci kaše s masem a otočí se k němu čelem.
Je to tentýž muž, kterého viděl včera. Kominík.
Květka pořád něco žvatlá, Kamil ji doposud jakoby neslyšel. Teď ale přidává na hlasitosti.
Učitel si přisedá ke kantorskému stolu. Ředitel ho představuje ostatním učitelům, vedou spolu rozhovor, učitel se usmívá a vtipkuje, Kamil si ho občas představí jako kominíka, který stále před jejich domem.

Muž se párkrát podívá Kamilovým směrem a chlapec se snaží skrýt za Květkou.
Květka se otáčí.

bramborovou kaší s masem.

Květka:

...A v těch růžovejch šatech tam tančili na náměstí a házeli těma chobotama, no to kdybys viděl. Já...

Kamil:

Kdo je tam ten chlápek?

Květka:

Kerej?

Kamil:

Ten vysokej, s košilí.

Květka:

No to je novej učitel.

Kamil:

Jo?

Květka:

No, menuje se Katra. Učí chemii.
Hezkej, co?

Kamil:

Mně se teda nelíbí.

Květka:

Ale je přísněj. Říkala ségra. Prej furt dává nějaký poznámky. Co děláš? Von tam někdo je?

Kamil:

Ne, nikdo.

<p>Učitel poobědval a odchází. Kamil ho ještě sleduje.</p>	<p><u>Květko:</u> Neboj, kluci tě dneska nebudou válet z kopce, já je zmlátím.</p> <p><u>Kamil:</u> Hmm...A vodkad' přišel?</p> <p><u>Květko:</u> Kdo?</p> <p><u>Kamil:</u> Ten učitel</p> <p><u>Květko:</u> To já nevím, vodkad'... Hele, tebe to nějak zajímá.</p>
--	---

Obraz 26

Ext. den, před školou

<p>Kamilovo tělo se valí ze svahu, svět se točí, ale Kamil přemýšlí a hlavou mu běží figura kominíka a učitele. Jednou si Katru představuje jako kominíka, podruhé jako učitele, pak vidí obě postavy zároveň, pak se postavy překryjí, sčítá je spolu, odčítá, dělí i násobí, ale vždy se za rovnítkem objevuje otazník. Konečně se dovalí ze svahu. Leží břichem na zemi.</p>	<p><u>Kamil:</u> Učitelé přece normálně nedělaj kominíky! Nebo jo?!</p>
---	--

Obraz 27

Int. den, opuštěný dům

<p>Kamil sedí na hřbetě lamy ve ztemnělé garáži opuštěného domu. Tonda visí hlavou dolů - nohy zapírá o železnou tyč navařenou u stropu, vedle něj je skupinka netopýrů.</p>	<p><u>Kamil:</u> No ale proč by učitel dělal kominíka, to je divný...</p>
--	--

	<p><u>Tonda:</u> Mají malý platy, vo tom to je.</p> <p><u>Kamil:</u> To jo, teda. No ale proč teda vymetá komíny zrovna u nás v baráku a druhej den už učí na základce, kam chodím...</p> <p><u>Tonda:</u> Tiše, ať je nevzbudíš! To je zajímavá otázka. Víš, jaká je pravděpodobnost, že se kominík, kerýho jsi jeden den potkal, stane druhej den tvým učitelem?</p>
--	---

Obraz 28

Ext. den, betonový plácek (výpočet)

<p>Velký betonový plácek. Najednou se na něm objeví třicet dodávek kominických firem. U každé stojí hrdý mistr kominík se štětkou přes rameno.</p> <p>K mistrům kominíkům přibudou jejich tovaryši nebo zaměstnanci různého věku.</p> <p>Z celého davu zmizí většina kominíků a zůstane patnáctka mladíků. Nervózně přešlapují na místě, někteří žvýkají žvýkačky.</p> <p>Vidíme různé hospody, mezi štamgasty vždy sedí jeden z mladých kominíků, směje se a je silně podnapilý. Jeden hraje šipky a nemůže se trefit, druhý balancuje na cípu střechy, jiný se dobývá na dámské záchody, třetí se hypnotizuje štětkou.</p> <p>Ted' vidíme dvojice kominíci- otec a syn. Otec jde vepředu domem, dává mladíkovi instrukce, ten si vše pečlivě zapisuje do bločku, jinde otec synovi ukazuje, jak</p>	<p><u>Tonda:</u> V našem městě je takovejch 30 kominickejch firem.</p> <p><u>Tonda:</u> Každej mistr má dva tři tovaryše, takže kominíků je tak sto padesát.</p> <p><u>Tonda:</u> Mladejch moc nepřibývá, takže z nich bude asi tak patnáct ve věku jako je tvůj učitel.</p> <p><u>Tonda:</u> Z toho sedm jich furt chlastá pivo a má mozek jako hrášek,</p>
---	--

<p>správně vsunout štětku do komína, další dvojice společně svačí v dodávce – mají identickou plastovou krabičku na jídlo.</p> <p>Následuje obraz tří kominíků, kteří toužebně hledí na velkou budovu s nápisem Pedagogická fakulta. Pak se ale jejich pohledy změní a sklesnou.</p> <p>Sled různých základních škol.</p> <p>Před každou školou vidíme seřazený učitelský sbor.</p>	<p><u>Tonda:</u> pět jich dělá v rodinné firmě a nehnou se tátovi od prdelky</p> <p><u>Tonda:</u> a tři by po vyučení možná vystudovali vysokou, kdyby na to měli dost peněz.</p> <p><u>Tonda:</u> Základek tu bude tak dvě stě</p> <p><u>Tonda:</u> na každé učí tak...</p>
---	--

Obraz 29

Int. den, opuštěný dům

<p>Kamil sedí za stolem v kuchyni.</p> <p>Tonda zatím dává nažrat prasatům.</p>	<p><u>Kamil:</u> ...Tondo!</p> <p><u>Tonda:</u> Může jich bejt tak tři až pět. Učitelů-kominíků...</p> <p><u>Kamil:</u> Takže možný to je...</p> <p><u>Tonda:</u> Možný to je, ale...</p> <p><u>Kamil:</u> ...Ale jak pravděpodobný je, že ho jeden den potkám jako kominíka a druhý den zase ve škole?</p> <p><u>Tonda:</u> To je tak jedna k pěti milionům. To je jako bys našel zrnko obilí v obrovský sýpce...</p>
---	--

Obraz 30

Int. den, sýpka

Kamil otevře dveře obrovské sýpky, obilí ho zasype až po pás. On se z něj hrabe ven, ruce má složené u těla a najednou v dlani objeví zvláštní černé zrno. Nahlédne na něj zblízka - není to zrno, ale figura učitele-kominíka.

Obraz 31

Int. den, opuštěný dům

Kamil je v chodbě a pomalu odchází, Tonda stojí mezi dveřmi a mává mu. Chlapec se ještě na chvíli zastaví pod schodištěm do dalšího patra, na jehož konci jsou bílé dveře. Pak proleze celým domem a sklepem vyjde z domu.

Obraz 32

Ext. den, ulice

Kamil pádí se svou aktovkou ulicí směrem domů. U dveří nového pekařství postává pekař a vypadá to, že na něj snad čeká. Drží v ruce dva rohlíky. Kamil ho zkoumavě pozoruje, ale on mu jen do rukou vrazí rohlíky, pohladí ho po hlavě a nechá ho zase jít.

Kamil se za ním ještě ohlédne.
Mluví k divákům.

Zakousne se do rohlíku a odchází.

Kamil:
Díky.

Kamil:
Některý lidi jsou fakt divný.

Obraz 33

Int. den, Kamilův pokoj

Kamil leží na posteli a čte si v encyklopedii o zvířatech. Dveře se otevřou, matka se vrací z práce. Nezvykle je ale slyšet dupot dalších nohou.

Matka nakoukne do pokoje.

Chlapec zpozorní, dveře se více pootevřou a on uvidí statnou postavu učitele/kominíka v riflích a košili. K posteli přiběhne učitelova fretka a začne Kamila zkoumat.

Matka:
Kamile, znáš pana učitele Katru?

Obraz 34

Int. den, kuchyně

<p>Matka, Kamil a Igor Katra sedí u stolu v kuchyni a jedí polévku. Fretka se promenáduje po stole.</p> <p>Freddie se usídí na Kamilově rameni.</p> <p>Učitel překvapením z nečekané otázky vyprskne polévku a potřísní všechny kolem. Fretka se musí otřepat.</p>	<p><u>Matka:</u> Pan učitel za mnou přišel do ordinace s Freddiem. Bolelo ho břicho. Tak jsme to spravili a já jsem pak zjistila, že pan učitel učí u vás na škole. Tak jsem ho pozvala na večeři. Proč jsi mi o tom neřekl?</p> <p><u>Igor:</u> Víte, já jsem tady nový, právě nastoupil a tady s...</p> <p><u>Matka:</u> Kamil</p> <p><u>Igor:</u> ...s Kamilem jsme se ještě nepotkali. Chodíš do třetí třídy, co? Promiňte, nevádí vám tady (Freddie)?</p> <p><u>Matka:</u> V pořádku.</p> <p><u>Kamil:</u> No, k paní učitelce Martínkové.</p> <p><u>Igor:</u> Aha... To je ta...</p> <p><u>Kamil:</u> Ta stará, s brejlema...</p> <p><u>Matka:</u> Kamile!</p> <p><u>Igor:</u> Jasně, já jsem si to myslel. Myslím, že se mu líbí!</p> <p><u>Kamil:</u> Máte rád semena?</p>
--	---

Obraz 35

Int. den, veterinářská ordinace

Kamil sedí v čekárně matčiny ordinace. Je tu	
--	--

jen on a pán s buldočkem. Kamil kouká na nástěnku proti sobě. Jsou na ní fotky různých zvířat, Kamil sleduje zašlou fotku černého vlka, zčásti překrytou jinými snímky. Vlk má na obrázku zasněžený čumák, upřeně se dívá vpřed svýma očima a vypadá zlověstně. Kamil z něj neodtrhává pohled. Když sestra otevírá dveře do ordinace, hned do ní vbíhá, za ním se šine pán s buldočkem.

Kamil sedí za stolem v ordinaci, zatímco matka ošetřuje buldočka. Šmátrá po stole, v jedné policičce nachází časopis o zvířatech, na titulní straně je detailní fotka gorily s přivřenýma očima. Chlapec otvírá časopis a listuje jím. Na jedné dvoustraně je článek věnovaný právě gorilám. Je tu pár fotek na dva gorilí samce, kteří stojí proti sobě. Každý buší rukama do své hrudi, zřejmě se chystají na souboj. Pak je tu pár gorilích póz – jedna dřepí a přitom se zapírá o zem dlaněmi složenými v pěst. Sleduje, jak matka vyšetřuje buldočka, jak ho hladí a je k zvířeti vřelá a starostlivá. Vyšetření skončí, matka je rychle převlečená. Kamil vrací časopis do šuplíku a vyrážejí společně z ordinace.

Kamil (vypravěč)

Dycky v úterý chodím za mámou do ordinace a chvíli na ni čekám, než skončí. V čekárně je fůra různěch zvířecích fotek a taky časopisy vo zvířatech a inzeráty, na kerejch se lidi snaží prodat psy a kočky a různý jiný zvířata.

Obraz 36

Int. den, nákupní centrum

Kamil je s matkou v obchodě, tlačí vozík a občas se sklouzne, matka ho přitom sekýruje.

Kamil (vypravěč)

A když máma skončí, tak deme do vobchodu koupit mi nějaký voblečení nebo prostě nakoupit jídlo na další tejdén.

Obraz 37

Int. den, Kamilův byt

Matka z kabelky vybaluje DVD, které si pro chlapce donesla z práce. Na obalu vidíme neškodné plyšové postavičky, nápis není

<p>rozeznatelný. Kamil mezitím sedí na pohovce. Matka mu začíná něco vysvětlovat (slyšíme ovšem pouze vypravěče), chlapec jí pozorně naslouchá.</p> <p>Matka pustí film. Jde do kuchyně a něco tam připravuje, přitom průběžně nahlíží do obýváku a pozoruje chlapce.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč)</u> A když přijdem domu, tak mě tendle den máma učí různé věci, co bych měl v životě umět jako je správný chování u stolu a tak. Dneska si budem pouštět nějaký film. Máma říká, že je to moc zajímavý a že to bude hodně prospěšný pro můj život.</p>
---	--

Obraz 38

Int. den, plyšové porno (ukázka z animovaného filmu)

<p>Vidíme pouze obraz bez zvuku. American Society for Psychoanalysis Presents... Na obrazovce se objeví několik plyšových postaviček. Plyšáci stojí v páru a objímají se – muž/žena nebo muž/muž, žena/žena. Matka pustí play a začíná animované instruktážní plyšové porno s českým dabingem.</p> <p>Lekce 1 – Když muž miluje ženu. Na obrazovce, na níž je vidět zelenou louku, se objevuje statný modrý zajíček Ricky. Na sobě má padnoucí červené trenky, jinak je zcela nahý. Zdraví virtuální publikum.</p> <p>Přichází zaječí slečna Mindy v modrých bikinách. I ona pozdraví publikum a Rickyho.</p> <p>Mindy začne Rickyho lechtat a pak se spolu chvíli poždouchují a smějí se.</p> <p>Změna scény. Jsme u Rickyho v pokoji. Ze stropu visí promítací plátno, na které se promítá naučná prezentace. Ricky má v ruce ukazovátko a vede přednášku před virtuálním publikem.</p> <p>Z kalhot Rickymu vyletí jeho obživlý penis Pinda s očima a pusou.</p> <p>Ricky hrozí Pindovi ukazovátkem.</p> <p>Na prezentaci nabíhají fotky mužských těl a</p>	
---	--

<p>přirození.</p> <p>Pinda zase znenadání vyskočí z trenek.</p> <p>Před kamerou projde sexy Mindy v plavkách. Pinda jen hvízdne nadšením a naroste do ohromné velikosti, až skoro převyšší Rickyho. Zatmívačka.</p> <p>Roztmívačka. Teď vidíme Mindy v jejím pokoji, který je celý růžový, zkrátka holčičí. Mindy má za sebou promítací plátno, v ruku ukazovátka. Přednáší, přitom je zcela nahá. Všimáme si jejího pošťeváčku se dvěma očima a pusou, se kterým děvče debatuje.</p> <p>Pošťeváček Malá Mindy promlouvá k divákům.</p> <p>Přichází nahý Ricky s Pindou. Malá Mindy se štěstím rozzáří. Ricky přichází za Mindy a drží ji za ruku. V druhé ruce má květinu. Mindy se culí, Pinda dělá frajera na malou Mindy. Stojí čelem k neviditelným divákům svého pořadu a něco k nim mluví.</p> <p>Nová scéna - celá „parta“ v posteli. Mindy leží na zádech, Ricky vedle ní na boku. Oba dávají divákům rady. Přitom Pinda vyrůstá, malá Mindy jásá vzrušením. Ricky se sklání k Mindy a líbá ji a styk pomalu začíná.</p> <p>Ricky nasazuje Pindovi kondom, malá Mindy jásá.</p> <p>Postavičky si sex očividně užívají. Ač je neslyšíme, vidíme, jak Mindy otevírá pusu a křičí slastí, Ricky se tváří jako zkušený mazák, Pinda se občas vynoří ven a suverénně se podívá čelem k virtuálnímu publiku. Pak se znovu vrací do boje. Malá Mindy slastí zavírá oči.</p> <p>V závěrečné scéně defilují nahý Ricky s Mindy. Za nimi stojí další plyšové páry zvířátek, rovněž nahé. Láskyplně se k sobě vinou. Je to nekončící zástup.</p>	
--	--

Obraz 39

Int. den, obývací

<p>Kamil sleduje plyšové kamarády. Zprvu se vcelku baví humorem postaviček, když ale</p>	
--	--

<p>dojde na sex, znejistí. V průběhu sexu, který postavičky prožívají celkem bouřlivě, intenzita Kamilova znepokojení narůstá. Matka sleduje hochovy reakce.</p>	
--	--

Obraz 40

Int. noc, Kamilův pokoj

<p>Kamil leží ve své posteli, na polštáři položeném do tvaru kosočtverce. Odcházející matka zavírá dveře. Ještě se ohlíží a pozoruje ležícího Kamila.</p>	
---	--

Obraz 41

Int. noc, matčina ložnice

<p>Matka leží v posteli, vypadá to, že nad něčím přemýšlí. Pak se dívá na displej mobilu, přitom si vyhrne halenku a hladí odhalené břicho. Nakonec se podívá na květináč, kde zasadila semínko. Z hlíny už raší drobná květinka.</p>	
---	--

Obraz 42

Int. noc, Kamilův pokoj

<p>V jinak tichém pokoji cosi piští a řinčí. Chlapec sleduje své plyšové postavičky, které náhle ožívají. Plyšová krysa s bičíkem na stole se rozpohybuje. Svou zbraní popohání plyšového psa a kachnu, aby se dali do líbání, kolem se plazí syčící plyšový had. Sobice podlehne slonovi, velký medvěd si ležérně lehne na bok. Chlapec se zachumlá do přikrývky.</p>	
--	--

Obraz 43

Ext. den, na ulici

<p>Cesta s matkou do školy. Chlapec je překvapen, když místo tváří některých kolemjdoucích vidí hlavy plyšových zvířat. Matka stejné výjevy nevidí - její pohled tomu alespoň nesvědčí. Po několika „běžných lidech“, kteří kolem trojice projdou, se ke Kamilovi blíží pekař,</p>	
--	--

<p>má na sobě zástěru, ale místo jeho hlavy sedí na krku hlava vlka. Pekař vychází z pekařství, kousek od opuštěného příbytku, kam Kamil chodí. Chlapce vzhled muže zaskočí a upře na vlka pohled, ten se na něj vyzubí, matka jen klopi oči v sloup a tlačí Kamila kupředu. Vlk ještě strčí Kamilovi do ruky rohlík, chlapec se za ním ohlédne. Míjejí dvě důchodkyně – nesympatické želvy. Přes přechod přechází skupina školkařů s dvěma učitelkami – medvědicemi. V parku se o lavičku opírá mladý kozel s jointem v ruce. Než vejde Kamil do budovy, je předběhnut dvojicí učitelek – slepic – vedoucích právě jakýsi (ne)záživný hovor. Loučí se s ním matka.</p>	
--	--

Obraz 44

Int. den, ve škole

<p>Učitel Ploužil spolu s ostatními žáky tlačí kupředu Kamilův zadek, který se uhnízdil na koze. Chlapec se otočí a když vidí, že Ploužil má místo lidské tváře obličej psa-boxera, tak pomůže tlačícím a konečně se zhroutí na žíněnku před kozou. V hudebce hraje improvizovaný třídní orchestr. Kamil fouká do flétny, zatímco spolužák proti němu v ruce drží dva drobné činely, které o sebe narážejí do rytmu. Na jeho krku leží opičí hlava. Na hodině matematiky jako tradičně ční jeho ruka do výše, ale učitelka Martínková si ho tradičně nevšímá. Hledí do učebnice, ale pak knihu odloží a my zjišťujeme, že má hlavu husy. Kejhá na studenty, kteří si z jejího neobvyklého hlasu nic nedělají. Pak ale kejhá na Kamila a chce ho vyvolat, hoch ale rychle stáhnu ruku dolů. Kamil prochází školní chodbou, u vzdálených dveří uvidí postavu učitele Katry v riflích a růžové košili. Učitel se ohlédne Kamilovým směrem. Má tvář gorily. Kamil se na něj podívá a chce se dát na ústup, ale proti němu jde masa dětí, musí jít učiteli v ústřety. Ten mu sám vyjde trochu vstříc, zastaví se kousek od pootevřených dveří svého kabinetu.</p>	<p><u>Katra:</u> Ahoj Kamile</p> <p><u>Kamil:</u> Dobrý den</p> <p><u>Katra:</u> Počkej. Chtěl jsem se ti omluvit. Včera jsi mě tou otázkou... ehm, tou o semeni zaskočil. Snad jsem</p>
---	--

<p>Kamil se snaží odejít.</p> <p>Kamil nahlíží do kabinetu, stůl je vzorně upraven, tužky na něm srovnány, v rohu místnosti si všímá saka a kalhot na ramínku</p>	<p>vás moc nepoprskal, co?</p> <p><u>Kamil:</u> V pohodě.</p> <p><u>Katra:</u> Tak fajn. Tak utíkej, za chvíli zazvoní.</p>
---	---

Obraz 45

Ext. den, u školy

Kamilovo tělo rotuje z kopce u školy.	
---------------------------------------	--

Obraz 46

Int. den, opuštěný dům

<p>Kamil sedí v kabrioletu spolu s Tondou a sledují další z filmů ze života zvířat. Kolem nich se v garáži promenáduje mýval, krocan, prasata jsou v kuchyni stejně jako hroch v nafukovacím bazénku, po garnýžích poletují lemuři kata, chodbou skáče klokan, lama je v koupelně, zebra stojí u gauče v obývací místnosti.</p>	<p><u>Kamil:</u> Hele Tondo, vopravdu vypadá ten sex tak divně?</p> <p><u>Tonda:</u> Jak divně? Je to přirozená věc, vcelku se to podobá u lidí i u zvířat.</p> <p><u>Kamil:</u> Jo?</p> <p><u>Tonda:</u> No jistě. Co sis myslel?</p> <p><u>Kamil:</u> Já nevím... dyť je to takový úchylný a ty plyšáci u toho tak křičí...</p> <p><u>Tonda:</u> Plyšáci, jo? Tak to nevím.</p> <p><u>Kamil:</u> Myslím, že už nemám rád zvířata.</p>
---	--

V domě někdo je. Vstupní dveře se odemykají, je slyšet šramot a pískání. Hroch i s bazénkem zaleze do spíže – jsou tu již tři páry očí čuníků, lemuři kata lezou do sekretáře, ukrývají své dlouhé ocasy. Lama s klokanem zalezou do koupelny, zebra prostě stojí na místě – třeba si ji někdo splete s černobílým filmem.

Domem prochází urostlý muž v montérkách ušpiněných od barvy. Kamil s Tondou se dostávají k pootevřeným dveřím do garáže a drobnou škvírou sledují dění na chodbě, stejně jako mýval s krocanem. Mýval pro jistotu drží krocanův zobák, aby je neprozradil svým hudrováním.

Kamil v nezvaném hostu poznává učitele Katru.

Katra přináší jakési plechovky. Právě se sklání k zemi (fretka je teď na zemi a rozhlíží se), když je pokládá, takže mu není vidět do tváře, podle kouře kolem hlavy je ovšem jasné, že kouří cigaretu. Když se vzpřímí, má místo lidské hlavy hlavu gorilí.

Kamil s Tondou si všímají plechovek seřazených podél zdi, na čelní vidí symbol lebky se zkříženými hnáty, vidí i Igorovy zápalky. Pak odvracejí pohled, s mývalem a krocanem se vzájemně pozorují. Přitom slyší jen neustálé pískání a Igorovy kroky. Znovu se vykloní ze dveří. Igora nevidí, podle zvuku zřejmě močí na blízkém záchodě, přitom si stále píská, fretka mezitím hlídá chodbu. Pak Igor vystupuje ze záchodků, Kamil s Tondou se rychle skryjí za dveře. Muž se k nim spolu s fretkou blíží. Na poslední chvíli ale zahne a přilehlými dveřmi vyjde na dvůr domu i s fretkou.

Kamil se opět vykloní a když přes okno do dvora vidí Igora, který k němu stojí zády, kouří a přitom telefonuje, rozhodne se pro

Tonda:

Ale my jsme přece taky zvířata, Kamile.

Kamil:

Hele, Tondo a ty taky...

Tonda:

No já jsem taky zvíře.

Kamil:

A taky?

Tonda:

Taky...

Kamil:

A když to...

Tonda:

Běž sám, my se tu někde schováme.

<p>útěk. Vybízí Tonda, aby šel s ním, ale ten nechce.</p> <p>Kamil tedy vychází ze dveří, přikrčený se plíží chodbou, pohledem zavádí o dveře v prvním patře, ale pokračuje v ústupu, ostatní zvířata ho sledují.</p> <p>Mezitím se Katra vrací do domu, již s plně lidskou vizáží. Na chodbě se přitom střetává pohledem se zebrou, na moment se otočí k fretce, která stojí na druhé straně, pak pohledem zamíří zpět na zebra, ale ta už tu není. Jde tedy chodbou do jedné z místností. Vytáhne z opodál ležící brašny foťák s teleobjektivem a zaostří do dále. Na protější straně ulice je vidět pekárna. Pekař stojí před krámem, podává jakémusi svalnatému muži v obleku a slunečních brýlích bednu s rohlíky, muž ji vkládá do své dodávky. Kolem dvojice proběhne Kamil.</p>	
---	--

Obraz 47

Ext. den, na ulici

<p>Kamil běží kolem pekaře a muže v obleku. Pekař drží v ruce rohlík. Kamil mu ho mechanicky vytrhne z ruky, za běhu se do rohlíku zakousne a běží dál směrem k domovu.</p>	
---	--

Obraz 48

Int. den, Kamilův byt

<p>Kamil vbíhá do bytu. Matka už je doma a smaží v kuchyni rybí prsty. Když zaslyší odemykání, vykloní se z kuchyně.</p> <p>Kamil automaticky vchází do koupelny a myje se. Pak přijde do kuchyně. Stojí před matkou, která se ohlédne od plotny. Ukazuje jí umyté ruce.</p> <p>Matka dává kočce mléko do misky. Dívá se na Kamila, který je ušpiněný díky plazení se v domě. Kývá na něj, on chvíli nechápe.</p> <p>Háže špinavé kalhoty do prádelníku, v pokoji se mechanicky převléká, přitom se dívá z okna.</p>	<p><u>Matka:</u> Umejt ruce!</p> <p><u>Matka:</u> Kalhoty!</p>
--	--

Obraz 49

Ext. den, ulice

<p>Venku hoří město. Kamil bere do ruky dalekohled, vidí v dáli hořící opuštěný dům, kam si chodívá hrát. Zřejmě to je ohnisko požáru, protože odtud se šíří oheň dál až k jejich domu. Před Kamilovým domem přitom stojí Katrův maluch, u něj Katra. V ruce drží plechovku s chemikálií – přesně tou, co měl už v opuštěném domě. Rozlévá chemikálii po zemi, vytahuje sirky. Dívá se vzhůru směrem na Kamila.</p>	
---	--

Obraz 50

Int. den, kuchyně

<p>Kamil se odtrhává od dalekohledu, otáčí se.</p> <p>Neochotně zasedá v kuchyni k večeři. Matka za ním přichází s pánvičkou, překládá sýr z pánve na talíř i s množstvím přepáleného oleje.</p> <p>Kamil sedí u večeře a mechanicky jí zjevně nechutné jídlo, které samotné matce nechutná. Matka jídlo vyhazuje, chlapec naopak dojídá.</p>	<p>Matka: Večeře! Kamile! Kamile! Tys neslyšel?</p>
---	--

Obraz 51

Ext. den, venku za oknem

<p>Za oknem v kuchyni se chlapci zjevují duchové uhořelých zvířat stoupající k nebi. Sténají, chrochtají, hudrují, funí. Postupně se rozplývají. V jejich středu je silueta Tondy.</p>	<p>Tonda: Kamaráde! Kamaráde!</p>
--	--

Obraz 52

Int. den, Kamilův pokoj

<p>Kamil právě dojídá, nechává talíř na stole a běží z kuchyně, matka na něj něco křičí, on běží k oknu v pokoji, kde dříve viděl požár. Ale na ulici plyne život monotónně, jakoby se nic nestalo. Bere dalekohled z parapetu.</p>	
---	--

<p>Opuštěný dům nehoří, nikde nejsou ani duchové zvířat, ani Katra se svým vozem. Matka dobíhá do pokoje a nese chlapci utěrku.</p> <p>Kamil utírá nádobí, ale pořád se mu před očima zjevují siluety zvířat a Tondy, i obrázek s Katrou na ulici.</p>	<p>Matka: No ještě jsme dneska neskončili, vážený!</p>
--	---

Obraz 53

Int. noc, Kamilův byt

<p>Kamil leží v posteli a čte si svou encyklopedii o zvířatech. Na kraji stolu leží časopis, na jehož titulní straně je fotka jakéhosi muže v bílém plášti. Zřejmě je to vědec, do tváře mu nevidíme, stejně jako neznáme název časopisu. Po chlapci se plazí dva leguáni, tři opice poskakují po lustru. Tučňáci neklidně peláší pokojem, lev leží na lůžku. Kamil ale dělá jakoby ho to netrápilo a zaujatě si čte. Občas vzduchem probleskne předchozí silueta trpících zvířat a Tondy. V kuchyni zatím sedí matka a s pekařem. Neslyšíme, co si povídají, zprvu mluví uvážně, pak se ale oba rozvášňují. Matka na chvíli odchází, pak se za mužem vrací a nese Kamilovu fotku z raného dětství. Muž se na ni dlouze dívá, pak si ji schovává do peněženky. Pekař se zvedá, oproti normálu má vlčí hlavu, blíží se ke Kamilovu pokoji, matka ho ale zastaví a vyprovodí ho ven. Jezevec se vymočí na Kamilovu botu, chlapec se pak na zvíře podívá. Antilopa se krkem naklání nad chlapcův stůl.</p>	
---	--

Obraz 54

Int. noc, Kamilův byt

<p>Matka chlapce objímá před spaním. Pak zhasne a prochází chodbou. Do ticha noci se line tiše vyřčená Tondova mantra.</p> <p>Matka se ještě ohlédne směrem k chlapcovu pokoji, pak dojde do ložnice - květina na</p>	<p>Tonda: Kamaráde! Kamaráde!</p>
---	--

nočním stolku je zase o něco větší, lehne si a bezcílně civí do stropu. Nahlíží do poličky v nočním stolku a zpod několika knih ze dna vyhrabává staré foto – je na něm ona asi jako 25letá spolu se svým tehdejším přítelem. On sedí na lavičce, ruku má loktem položenou na své stehno. Palec směřuje ke krku a svým bříškem podepírá bradu, zbytek ruky je složen v pěsti. Matka má hlavu v mužově klíně. Oba se sterilními výrazy hledí vpřed.

Obraz 55

Int. den, škola

Kamil sedí v lavici, loket má opřený o desku stolu, bříškem palce si podepírá bradu, ruku má složenou v pěst, druhou má volně položenou na lavici, hledí do stropu, asi přemýšlí.

Nikdo se nehlásí.

Kamil se konečně probere a přihlásí.

Učitelka ho gestem pobízí k tabuli. Kamil je krapet nervózní, pomalu se šine a je celý rozechvělý. Stojí u tabule, skrytý za papír s poznámkami a začíná svou řeč (její obsah neslyšíme).

Kamil mluví a kolem něj se najednou objevuje kupa zvířat. Tučňák v rohu zvedne hlavu a zatroubí, z druhého rohu k němu nemotorně přibíhá samička, sameček skřehotá a kývá hlavou ze strany na stranu. Leguán visí na zácloně, leguánice kousek od něj. Jezevec se chruje se svou partnerkou. Na lavicích, kde sedí převážně holky, najednou stojí majestátní lev, který zezadu obšťastňuje samici a přitom ji kouše do krku. Děvčata se lvů nejprve leknou, ale pak si je zespona prohlížejí. Na Kamilově hlavě sedí dvě andulky, které jsou do sebe zakleslé zobáky. Samečci pávů se producují po třídě a dávají na odív své mohutné ocasy, zatímco je pávice sledují. Šimpanz bonobo po žaluziích pronásleduje samičku, dostihuje ji, povalí a vykoná s ní sex v misionářské poloze, pak ale přiskočí další šimpanz a samečka odvalí a začne ho sám obtěžovat. Na lavici kluků přistanou dvě mouchy. Po chvíli se na ně kluci soustředí, přiloží k nim silné brýle jednoho žáka a sledují jejich rozmnožování – samečkův penis převýší jeho tělo a dobývá se s ním na laxní samici. Po třídě zběsile běhá párek antilop vodušek, lvice po aktu fackuje packou svého partnera, přibývší kobyla se v rohu třídy pomočí, na což z dále přihlížející hřebec odpoví zaržáním.

Kamilovo sebevědomí stoupá s tím jak roste nadšení jeho diváků a vztek učitelky Martínkové. Zprvu zjevně nejistý přednes je čím dál suverénnější a suverénější.

Naštvaná učitelka několikrát rázně zabuší ukazovátkem do stolu. Rukou Kamilovi ukáže, aby se posadil. Spolužáci tleskají, třída řinčí neklidem. Kamil, kterého celý výjev povzbudil, se dívá na učitelku Martínkovou. Chlapci se zdá, že učitelka má

Martínková:

Tak děti, kdopak má dneska referát?

Martínková:

Tak děti, kdo má referát? Poslouchá mě tu někdo?

Martínková:

Tak pojď, Kamile!

Kamil (vypravěč):

Dneska mám ve škole referát na téma „Co nás baví a zajímá“. Vybral jsem si rozmnožování různých druhů zvířat, protože vo tom právě čtu v mý knížce vo zvířatech, kerou mi dala máma, a Tonda přece říká, že zvířata sou normální a že bych proti nim nic mít neměl.

Kamil:

Jó, sex, ten vždycky umí prodávat!

Obraz 56

Int. den, chodba školy

<p>Kamil prochází chodbou školy a zástupy studentů se rozestupují jako Rudé moře před Mojžíšem. Na žácích je cítit respekt, který ke Kamilovi cítí.</p> <p>Kamil prochází davem, palec zvednutý vzhůru a ukazováček namířený na své obdivovatele a obdivovatelky.</p> <p>Jedna z děvčat uvidí Kamila a ukáže na něj rukou. Tu se strhne dívčí jekot jako na nějakém koncertě popového velikána.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> A tak sem teď konečně voblíbenej. A lidi ve škole mě poznávají a zdravěj a když potkám holky, tak šilej a volaj...</p> <p><u>Holky:</u> Holky, to je Kamil!</p>
---	---

Obraz 57

Int. den, chlapecké záchody

<p>Kamil močí u prostředního pisoáru, přijde dvojice chlapců, každý močí po jeho boku. Chlapec se na ně podívá a oni strachem vycouvají.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> A kluci maj ke mně úctu.</p>
--	---

Obraz 58

Int. den, dívčí záchody

<p>Dveře záchodků se otevřou, dívky mají velké dělo naládované skupinou menších chlapců, jedna už drží zapálený knot v ruce. Ve dveřích stane Kamil s hasicím přístrojem. Dívka, která drží knot v ruce, sfoukne plamen.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> A zastávám se utlačovaných.</p>
--	--

Obraz 59

Int. den, tělocvična

<p>Kamil skáče přemety vpřed po celé tělocvičně skoro jako bájná Xena. Učitel Ploužil ho spolu s ostatními žáky sleduje. Málem se zalkne písňalkou, kterou má v</p>	
---	--

puse.	<u>Kamil (vypravěč):</u> Taky je ze mě sportovec
-------	--

Obraz 60

Ext. den, před školou

<p>Kamil nařizuje dvěma z agresorů, kteří ho týrali koulením ze svahu, aby se chopili vůdce party. Na Kamilův povel ho spustí dolů.</p> <p>Kamil se na něj chvíli dívá, pak se ale sám řítí z kopce dolů pomocí ladných parakotoulů. U paty svahu leží otřesený sígr. Kamil ho chytne za triko a chce ho udeřit, ale vidí, jak je zesláblý, a raději ho nechá.</p> <p>To už tu stojí Květka a ostatní diváci. Všichni Kamilovi aplaudují, hoch zvrátí Květku vzad a jako správný hrdina ji políbí.</p> <p>Pak, drže své děvče v náručí, se otočí k divákům</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Mám autoritu.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Ale jsem spravedlivej.</p> <p><u>Kamil:</u> Zkrátka jsem frajer.</p>
--	---

Obraz 61

Ext. den, ulice

<p>Kamil stále s Květkou stojí na plácku před školou, má se pomalu k odchodu, ale v dálce zahlédne Katru. Ten se nejdříve rozhlédne ze strany na stranu a pak s fretkou v ruce nastupuje do svého malucha.</p> <p>Kamil zapomene na Květku a dá se do pronásledování auta.</p> <p>Katra odjíždí, Kamil za ním běží, Květka za ním křičí.</p> <p>Chlapec chvíli pronásleduje auto, ale protože je otlý, rychle se unaví. Vzdá honičku, míří k opuštěnému domu. V uších mu zní včerejší křik trpících zvířat a Tondy. Doběhne k opuštěnému domu. Za oknem vidí Tonda, ten na něj mává. Některá zvířata stojí u okna. Všichni jsou v pořádku. Po nějakém požáru ani stopa.</p>	<p><u>Květka:</u> Kamile! Kamile!</p>
---	--

Obraz 62

Int. den, kuchyně Kamilova bytu

<p>Matka sedí doma u stolu, pije minerálku a čte si noviny, kočka někde šmejdí po bytě. Naproti matce sedí Kamil, má na talíři nakouslý koláč, ale jídla si ani nevšimá, sleduje matku, jakoby čekal, až něco řekne.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Všechno je teď tak v pohodě, jen učitelka Martínková mi vůbec nepřeje úspěch. Říká, že můj referát byl nevhodnej a pohoršující a že jsem ho vůbec neměl mít, páč byl celej nějak divnej a mimo téma. Takže si zavolala mámu do školy, aby jí vysvětlila, co to mělo jako znamenat a proč jsem udělal takovou blbinu a co s tím máma jako udělá.</p>
--	--

Obraz 63

Int. den, v kabinetu učitelky Martínkové

<p>Matka sedí v kabinetu s učitelkou Martínkovou. Matka naslouchá stížnostem učitelky Martínkové. Učitelka svou kritiku dokládá ukořistěným originálem poznámek k referátu. Kritická místa zakroužkovává červenou barvou a ukazuje matce.</p> <p>Učitelka Martínková se začíná vztekat a mluví tak dlouho, až se matce zdá, že má místo lidské hlavy, hlavu husí a že se jí z pusy line jen samé gaga a podobné citoslovce.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Máma poslouchá, co učitelka říká, ale nepřijde jí to nějak divný nebo závadný, a tak se na učitelku tak nějak zatváří. Ale pak se usměje a dá jí vizitku, na který má napsanou adresu své ordinace, že ji jako učitelka může navštívit, jestli si myslí, že zvířata jsou nějak závadný, protože podle mámy má problém spíš učitelka a ona že jí prostě ráda vyvede z jejích vomytlů.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Jenže Martínková se naštvě a rychle se zvedá a říká mámě, že jí teda děkuje, že přišla, ale že to asi bylo zbytečný, když jí vůbec nerozumí a že teda nashle a tak.</p>
---	--

<p>Matka se ještě při odchodu ohlíží, učitelka jí místo sbohem zakejhá a matka přikývne.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Tak máma de.</p>
--	---

Obraz 64

Int. den, kuchyně

<p>Kamil stále čeká, co matka řekne na vizitu u učitelky. Matka usrkne džus - vidíme, že na ruce se jí skví zlatý náramek - obrátí stránku a promluví. Pohledy obou se setkají. Kamil se usměje.</p>	<p><u>Matka:</u> Husa jedna.</p>
---	---

Obraz 65

Int. noc, Kamilův byt

<p>Matka chlapce ukládá do postele, přečte mu z knížky o Spidermanovi, obejmě ho a jde si číst do postele. Chvíli si čte v knize Formace dětí a dělá si poznámky. Pak ale únavou usíná s knížkou v ruce. S knížky trčí okraj snímku matčina plodu. Kamil jde kolem pootevřených dveří ložnice směrem do kuchyně. Tam vyloupí spíž a vezme si pár sladkostí. Cestou zpět si oplatky položí u dveří, vstoupí do ložnice, spící matce vyjme knihu z rukou a dá ji na noční stolek, vedle květiny, která zase o něco povyrostla. Pak mámu přikryje. Dojde do svého pokoje, vlez pod peřinu, kde pak celý zapatlaný sladkostí pořádá.</p>	
--	--

Obraz 66

Ext. den, ulice

<p>Kamil jde s matkou do školy. U pekařství zase postává pekař. Pohladí Kamila po hlavě a cpe mu rohlík, chlapec si ho vezme a jde stále dál, ale matka se s pekařem zastaví a o něčem se hádají. Kamil přejde silnici, zastaví se u opuštěného domu. Nahlíží dovnitř. V okně domu se objeví postava učitele Katry s gorilí hlavou -</p>	
--	--

<p>kouří a dívá se ven. Jeho fretka sedí na parapetu.</p> <p>Matka doběhne Kamila, jdou podél domu. V okně, kde byl před chvílí Katra není ani on, ani fretka.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Ráno jdu s mámou do školy. Vona se chvílku baví s tím divným pekařem a já stojím před tím svým oblíbeným domkem.</p>
--	---

Obraz 67

Int. den, chodba školy

<p>Kamil se prochází chodbou a píská si. Na konci chodby se objeví učitel Katra. Blíží se k chlapci, jdou proti sobě.</p> <p>Kamil se otočí za Katrou, stejně tak Katra za Kamilem. Na jeho krku je místo hlavy lidské hlava gorilí.</p> <p>Katra zajde za roh, ale Kamil se otočí a začne ho sledovat. Učitel si odemyká kabinet, vchází dovnitř, po pár minutách vychází s hrnkem kafe v ruce, jde s ním na záchodky, kde ho asi vyplachuje. Pak s rukama za zády korzuje chodbou a se zájmem nahlíží do tříd, kde zrovna probíhá vyučování.</p> <p>Kamil si odfoukne, zjevně nic zajímavého nezjistil.</p>	<p><u>Katra:</u> Ahoj Kamile.</p> <p><u>Kamil:</u> Dobrý den.</p>
---	---

Obraz 68

Int. den, Kamilův byt

<p>Kamil s aktovkou na zádech pomalu vyklusává po schodech nahoru. Pekař je právě matkou vyhazován z Kamilova bytu. Dveře se za ním zabouchnou. Pekař se ještě dívá po dveřích, pak sestupuje po schodech, má tvář vlka. Když vidí přicházejícího Kamila, zastaví se a počká si na něj.</p> <p>Upřeně ho sleduje.</p>	<p><u>Pekař:</u> Chtěl bys být někdy taky pekařem, chlapečku?</p>
---	--

<p>Připlácne mu dlaň na hlavu, pousměje se a odchází. Kamil cupitá vzhůru. Odemkne dveře bytu, metr od nich stojí matka a hypnotizuje pohledem futra. Vypadá duchem nepřítomná, hledí na fotku sebe a Kamila, která visí nad dveřmi. Kamil si dá bundu na věšák, tašku hodí do kouta a pohledem zkoumá matku. Když k ní přijde blíž, matka ho spontánně obejmě. Pevně ho drží v náruči. Kamil se cítí nesvůj, pak se i on přitiskne, po tváři mu tečou slzy, přitom se usmívá. Tak se tam v předsíni objímají, zatímco na stole leží roztržená obálka s modrým pruhem – vidíme nadpis „Předvolání“ – pak si v listu všimneme slova „dítě“. Ještě chvíli se matka se synem objímají, pak se ale matka vrací do role, pouští Kamila a vydává rozkazy.</p>	<p><u>Kamil:</u> Ne.</p> <p><u>Pekař:</u> Možná z tebe jednou ten pekař bude.</p> <p><u>Matka:</u> Co to tu tak pohazuješ? Uklid' si to!</p>
---	---

Obraz 69

Ext. den, ulice před domem

<p>Ulicí před domem prochází pekař, teď již s lidskou hlavou, právě vyšel z Kamilova domu. Přes ulici stojí zaparkovaný polský fiat „Maluch“. Sedí v něm Katra, má na očích dalekohled a pozoruje pekaře.</p>	
---	--

Obraz 70

Int. den, šatny ve škole

<p>V suterénu školy se nacházejí šatny. Výuka už skončila a škola je pustá. V šatnách sedí jen samotný Kamil a čte si svou encyklopedii o zvířatech. Jeho soustředění přeruší něčí hlasy na chodbě u šaten. Slyšet je především ředitele školy. Kamil se postupně zaposlouchává do</p>	<p><u>Ředitel:</u></p>
--	-------------------------------

ředitelovy promluvy.	<p>Podívej, tohle není jen tak, pořád se tomu nemůžem vyhýbat, vono to jednou přijde. To musí přijít. Ti říkám, vona přijde ta inspekce, my vo tom samozřejmě nebudem nic to, nic vědět, prolezou školu od sklepa po půdu, všechno zkontrolujou, a já budu nahranej. No a co se se mnou stane? Na vodbor přijde stížnost a ten blbej zastupitel mě vyrazí.</p> <p>A kdo mě asi tak nahradí? No ta bába Martínková, dyť vona je tu zástupkyně! Dovedeš si to vůbec představit?</p>
----------------------	---

Obraz 71

Int. den, chodba školy

<p>Teď již ředitelka Martínková s husí hlavou stojí uprostřed chodby, práská ukazovátkem o dlaň a kejhá. Udává tak tón pochodu studentů, kteří, oblečení do uniforem, ve dvou dvojestupech defilují podél stěn. Každý v rukou nese mísu naplněnou jakousi kaší. Blíží se k Martínkové, před níž leží na zemi ještě větší mísa. Kdo přijde k huse, ten vysype obsah své mísy. Je to vařené žito. Ředitelčina hlava se pak boří do mísy a zobák hladově užírání nádoby.</p>	
---	--

Obraz 72

Int. den, šatny ve škole

<p>Ředitel pokračuje ve své řeči.</p> <p>Ředitelův hlas slábne.</p>	<p>Ředitel Jestli ten inspektor dorazí, tak si můžu jít hodit mašli. Jestli tady už teda dávno někde neslídí, dyť von se moh klidně za někoho přestrojit... Rozumíš...</p> <p>Kamil: Inspektor?!</p>
---	---

Obraz 73

Int. den, škola

Kamil má před očima učitele Katru,	
------------------------------------	--

<p>kominíka, pak si vzpomene, jak říkal u nich doma, že je tu nový, pak ho vidí, jak slídí po škole, pak vidí sako a kalhoty u něj v kabinetě. Představí si Katru, který se z riflí a trika bleskově převleče do obleku, naroste mu břicho, zapne si košili až ke krku, nabobtnají mu tváře, z hlavy si sundá příčesek, který kryl jeho plešku a nakonec si nasadí brýle s tlustými skly.</p> <p>Vezme svou fretku do dlaní – je strnulá, jakoby snad byla vycpaná, na bříšku nahmatá zips, rozepte jí kožich, pod ním vidíme nějaké mechanické zařízení. Dovnitř vloží tužkové baterky, zapne zips a fretku aktivuje do pohotovostního režimu. „Zvíře“ ožije, usadí se mu na rameni.</p> <p>A tak vyjde ze svého kabinetu směrem k ředitelně. Čočka kamery v oku fretky začne snímat prostředí.</p> <p>Kamil se potichu vytratí ze šaten a běží ven ze školy.</p>	
--	--

Obraz 74

Ext. den, cesta po ulici

<p>Kamil běží s aktovkou na zádech po ulici směrem k opuštěnému domu. V daných momentech vidíme Katru procházejícího opuštěným domem. Podle představ Kamila se v určitých chvílích mění Katrova vizáž. V domě jsou i zvířata. Různě se oblizují nebo leží na zemi, plivají po zemi nebo někde močí. Před Katrou se skrývají, jen občas některé vykoukne svou hlavou z úkrytu, Tonda je skrytý za některými z dveří a nakukuje na chodbu.</p> <p>Igor je v opuštěném domě, stojí před velkým zrcadlem v zelených laclových kalhotách, v ruce má motyčku, na níž hledí.</p> <p>Kamil cupitá parkem. Vidíme Katru procházejícího chodbou v policejní uniformě a reflexní vestě. Tonda ho sleduje.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Běžím za Tondou do domu, abych mu to všechno řekl a cestou si říkám, že i když je ten Katra takovej křivák a chce odstranit ředitele, tak je stejně dobrej inspektor, když se umí takhle zamaskovat a říkám si, jak by se ještě mohl přestrojit, aby to nikdo nepoznal.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Třeba by moh vypadat jako zahradník</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Nebo jako policajt.</p>
--	--

Kamil vybíhá z parku. V dále vychází z pekařství pekař, v ruce drží rohlík. Kára jde stále chodbou, teď v hasičské uniformě s helmou na hlavě. V ruce se mu objeví sekýrka. Zvířata vykukují ze svých úkrytů. Tonda neviděn vychází ze dveří.

Kára postupuje po schodech na horu do místnosti v opuštěném domě, která vždy tak přitahovala Kamilovu pozornost. Teď má na sobě bílý plášť, na krku stetoskop. Tonda stojí pod schody s některými zvířaty a dívá se na krácejícího Káru, aniž by učitel vnímal jejich přítomnost

Kára na schodech – teď má maskáčové triko bez rukávů, kraťasy a v ruce drží sekeru. Tonda a zvířata ho stále zespodu sledují.

Kára už je u dveří, které jsou na konci schodiště. Nyní vypadá jako kovboj. Má seprané modré rifle, boty s ostruhami, károvanou košili a klobouk. Kolty u pasu a bič, kterým zapráská, až se dole stojící zvířata leknou. Vchází do místnosti. Tonda ho sleduje.

Kamil se klusem blíží k pekaři, který jde proti němu. Zdá se, že se na hoča usmívá.

Kamil běží směrem odkud přichází pekař. Když právě pekaře míjí, přiletí odkudsi kulka, trefí hoča přímo mezi oči a ten se skácí ihned k zemi.

Mrtvé Kamilovo tělo leží na zemi hlavou k nebesům.

Vidíme Káru s tváří gorily, rukama opatřenými rukavicemi a ostřelovací puškou v riflích, kožené bundě a slunečních brýlích, stojícího u otevřeného okna. Sám je překvapen svým zásahem.

Kamil (vypravěč):

Nebo jako hasič a měl by v ruce sekýrku

Kamil (vypravěč):

Doktor.

Kamil (vypravěč):

Dřevorubec.

Kamil (vypravěč):

Kovboj

Kamil (vypravěč):

Ale stejně je to fuk. Dyt' je to přece inspektor.

Kamil (vypravěč):

Ale ten chlápek není ani učitel, ani kominík, ani inspektor. Je to nájemnej zabiják, kerej sem přijel, aby zabil toho pekaře, co u nás párkrát byl.

<p>Vychází další výstřel a k zemi (kousek od chlapcova těla) se kácí i pekař. I on dostává zásah, tentokrát přímo do srdce a je na místě mrtvý. Leží a zemi a v ruce křečovitě svírá rohlík.</p>	
--	--

Obraz 75

Int. noc, pekárna

<p>Je noc, v pekařově krámu jsou dvě mafiánské gorily, jedna z nich si s ním podává ruku.</p> <p>Ve věznici na pryčně sedí, vězeň, rozlomí rohlík a vytáhne z něj pilník.</p> <p>V mafiánském doupěti rozlamuje urostlý plešoun jeden bochník za druhým, vypadávají z nich sáčky s bílým práškem, které háže do velké bečky, bochníky pohazuje po zemi.</p> <p>Pekař sází do pračky, do přihrádky pro prášek bankovky.</p> <p>Kápo mafiánské rodiny volá z mobilu, na druhé straně to vezme katra, který si právě leští zbraň</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Pekař spolupracoval s mafií.</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Do rohlíků zapíkal pilníky pro vězně do vězení</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> Nebo dával do chleba balíčky s drogama</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> a taky pral mafií peníze z nekalejch vobchodů,</p> <p><u>Kamil (vypravěč):</u> a to štvalo druhou mafiánskou rodinu, tak si vobjednali Katru, aby jim pekaře vodstřelil.</p>
---	--

Obraz 76

Int. den, pokoj v 1. patře opuštěného domu

<p>Pokoj, z kterého Katra střílel, je plný fotek Kamilovy matky v rámečcích na stole i na zdech. Je tu stará válenda, po zdech vymalovaných v bruselském stylu, malý konferenční stolek, na něm váza s čerstvými květinami, odložená zástěra, pyramida z krabic od různých stolních her, menší kamna na dřevo.</p> <p>Katra rychle uklízí smrticí techniku. Profesionálně rozkládá ostřelovací pušku, jeden kus vhazuje do kamen, pak běží na chodbu, tam jsou dvířka do komína, kde háže zbylé kusy.</p>	
---	--

Obraz 77

Ext. den, ulice

<p>Na ulici se shlukují čumilové, kteří obklopují obě mrtvá těla.</p> <p>Na zemi leží Kamilovo tělo, mezi očima má rudou skvrnu po kulce. Kousek dál od davu přihlížejících ovšem stojí vitální Kamil, jakýsi zhmotnělý chlapcův duch. Rovněž má mezi očima onu tečku, sleduje obě mrtvá těla a komentuje děj – vždy stojí přímo před kamerou a popisuje dění jako v nějakém naučném filmu.</p> <p>K davu přichází střelec – Katra – teď již s lidskou hlavou. Chvilku se dívá na mrtvá těla, pak ale svůj pohled upírá k „živému“ Kamilovi, kterého si nikdo jiný nevšímá. Pak na katru útočí stejně oživlý dvojník pekaře. Katra laxně a jaksi automatizovaně odpovídá na pekařovy úderý a stále střídavě hledí na Kamilovu mrtvolu a Kamilova „ducha“.</p>	<p><u>Kamil (vypravěč):</u> Mě Katra trefil náhodou, protože sem šel zrovna kolem. Takže to byla vlastně nehoda.</p> <p><u>Kamil:</u> Katrovi je líto, že trefil taky mě, tak se jde podívat na ulici, i když je na něj ten mrtvej pekař, co se zná s mámou, pěkně naštvanej.</p>
---	---

Obraz 78

Ext. den, hřbitov

<p>Na hřbitově je nemálo pozůstalých, několik uplakaných starších žen, uprostřed hloučku</p>	
--	--

stojí matka v černém. Nepřítomný pohled směřuje na rakev stojící na dřevěných tyčích nad jámou hrobu.

Kamil s rudou tečkou mezi očima stojí proti matce, dělí je hrob s rakví. Dívá se matce přímo do očí. Matka mírně zapláče, pak si oči a brýle utře kapesníkem a vrátí se ke své důstojné póze.

Rakev je ukládána do hrobu čtveřicí mužů v oblecích. Následně probíhá kondolence. Přicházejí hystericky plačící starší ženy. Mezi posledními přichází gorila Igor. Matka se podívá do jeho tváře, vypadá to, že v sobě našli vzájemné zalíbení.

Kamil:

Za týden je pohřeb. V tý rakvi, co tu leží, je můj tělo. Je tu fůra tet, kerý sem nikdy neviděl a uprostřed stojí máma.

Kamil:

Dívám se na mámu, když tam tak stojí v tom černým voblečení a tváří se jako dycky, jen má takovej divnej nepřítomnej pohled, a pak vidím, že jí asi vlhnou voči a asi už moc nevidí před sebe a nakonec jí z vočí padá vobrovská kapka. Letí vzduchem a pak se jí rozprskne na botě. Asi je to slza, ale máma hned bere kapesník a utírá si oči a brýle, kerý má mokrý, ale má ty voči takový rozmazaný, asi vod řasenky nebo něčeho takovýho.

Kamil:

Pak je můj tělo uložený do hrobu a máma si obličej přikrývá kapesníkem a pak chodí různý lidi a dávají mámě ruku, jakože jí litujou a tak. Na pohřebu je taky Katra, kerýmu je blbý, že mě trefil, když vlastně nechtěl, takže jde za mámou, aby jí taky dal ruku a máma se na něj podívá a von se podívá na ni a pak se máma pokusí usmát.

Obraz 79

Int. den, kavárna

Matka sedí s Katrou, jenž má zase gorilí hlavu, v kavárně a očividně si spolu rozumějí. Matka se zprvu tváří rezervovaně, pak se ale začne decentně usmívat. Katra ji i chytí za ruku.

Kamil:

Máma chvilku nosí černý voblečení, ale pak jde do kavárny, kam ji pozval Katra, kerej mámě asi přijde hodnej a milej, protože jinak by s nim asi nešla. Vypadá to, jakoby znal Katra mámu už někdy z dřívějška, protože ji dokáže rozesmát, i když se ze začátku tváří pořádně kysele a je celá smutná. A

Fretka leží pod stolem.	pak ji ještě chytí za ruku a máma se cítí tak nějak líp.
-------------------------	--

Obraz 80

Int. den, Kamilův byt

<p>Matka má na sobě růžovou plyšovou kombinézu, na hlavě má čepičku s kočičíma ušima a za sebou tahá metrový plyšový ocas. Vypadá jako kočka. Katra je oblečený do kostýmu gorily, místo zvířecí hlavy má ale hlavu lidskou. Matka před ním v kleče utíká po bytě, zatímco Katra ji honí s bičíkem v ruce po bytě. Běhají sem a tam. Kamil stojí před nimi a celé dění komentuje imaginárním divákům.</p> <p>Katra matku dožene, skočí po ni, povalí ji na zem, leží na zádech, pak se začnou vzájemně lechtat.</p> <p>Kolem projde kočka Betty. Za ní běží fretka.</p>	<p><u>Kamil:</u> Máma se s Katrou sblíží. Pořád si hrajou a běhají po bytě a máma piští a von zase mručí a tak je to pořád dokola.</p> <p><u>Kamil:</u> Ale mámě se to asi líbí.</p>
---	--

Obraz 81

Int. den, Kamilův byt

<p>Matka s Igorem přeskupuje byt. Vyklízejí Kamilův pokoj, do kterého se stěhuje ohrádka pro dítě, které matka s Katrou čeká, Katra strhává plakát se Spidermanem.</p>	<p><u>Kamil:</u> A protože je máma s Katrou spokojená a von ji dokáže rozesmát, tak mu dovolí, aby se k nám nastěhoval. Takže máma stěhuje různé věci a protože je s ním těhotná a čeká jeho dítě, tak do mého pokoje dávají vohrádku, ve který bude to dítě bydlet, až se narodí.</p>
--	---

Obraz 82

Ext. den, park

<p>Matka s Katrou (zase má gorilí hlavu) se procházejí parkem a drží se za ruce. Matka má již očividně větší břicho. Na konci parku se matka otáčí jakoby kohosi v dáli zahlédla. Dlouze se dívá směrem, kde stojí „mrtvý“ Kamil. Igor s tváří gorily ji přitom drží za ruku a něco jí šeptá do ucha. Kamil se dívá na dvojici. Vidí matku, muže s hlavou gorily, vidí i do matčiny dělohy, kde spokojeně klímbá malý synek goriláka taktéž s gorilí hlavou.</p>	<p>Kamil: Myslím, že máma je teď šťastná, když je s Katrou. Asi je dobře, že jim nepřekážím.</p>
--	---

Obraz 83

Int. den, ordinace

<p>Stále vidíme obraz matky hledící do dáli, v její děloze sledujeme malé gorilátko, Katra matku drží za ruku. Od obrazu se ale vzdalujeme, až zjišťujeme, že výjev není reálný a že je jakoby promítán na zeď. Jsme v ordinaci klinické psycholožky. Na pohovce leží pacient – Kamil. Z jeho čela je obraz s matkou, gorilákem a jejich dítětem promítán, chlapec má přitom zavřené oči. Psycholožka si přestává dělat poznámky do svého bločku a sleduje promítaný obraz na zdi. Pak se otevírají dveře a do místnosti potichu vchází těhotná matka se svým přítelem Igorem Katrou. Katra má tentokrát lidskou hlavu. Matka kýve na pozdrav terapeutce. Bere si psycholožku stranou, ta jí signalizuje, ať chvíli počká. Katra se drží zpátky. Obraz promítaný z Kamilova čela je tentam. Kamil otevírá oči a otáčí se. Vidí matku a goriláka, v děloze matky gorilí mimino, analogicky jako v jeho představě.</p>	
--	--

Obraz 84

Int. den, kancelář terapeutky

<p>Matka je v kanceláři terapeutky, řeší spolu Kamila. Ten zatím sedí ve vedlejší místnosti s Katrou, vidíme je přes poloprůhledné sklo. Psycholožka matce vysvětluje, o čem se s chlapcem bavili, jejich rozmluvu ovšem</p>	
--	--

<p>neslyšíme. Zjevně to jsou ale závažné věci, matka se tváří překvapeně, střídavě sleduje terapeutku a Kamila ve vedlejší místnosti. Kamil se dívá tupě před sebe. Katra se na něj lehce usměje, ale kluk nereaguje. Matka se pořád dívá na Kamila.</p>	
--	--

Obraz 85

Int. den, rekonstrukce

<p>Třídní schůzky. Lavice třídy jsou plné rodičů. Učitel před tabulí je Katra. Matka sedí v lavici, usměje se na něj, on jí úsměv opětuje. V Kamilově bytě. Katra si upravuje kostým kominíka a dává si na rameno štětku. Matka má kostým kočky, v ruce kabelku. Pak se dávají na odchod. Kamil má pootevřené dveře do pokoje a čte si knížku a psočku je sleduje. Katra se stěhuje do bytu, tahá po zemi nějakou krabici, matka mu pomáhá vybalovat. Kamil stále sedí v pokoji u knížky. U dveří je pekař, civilně oblečený, má reklamní tričko jakési pekárny a na něm rohlík, pod krkem výrazný zlatý řetěz. Mává matce u obličeje jakýmsi papírem, matka brečí. Katra se postrkuje s pekařem, perou se. Kamil si čte knížku, píše se v ní o klokanech, lamách, o husách, jsou tu snad všechna zvířata. Je večer, matka piští v ložnici, když ji Katra svádí. Kamil si čte v posteli knížku a přisvětluje si lampičkou. Ordinace. V čekárně vidíme plakát s vlkem, na stole v ordinaci leží časopis, na dvojstraně je článek o gorilách. Matka chodí v záklonu s narostlým pupkem po obýváku, Katra ji dráždí malou pískací hračkou-fretkou, kterou jí přikládá k uchu. V pozadí je připravená dětská ohrádka. Kamilův pokoj. Chlapec sedí za stolem a čte si knížku. Vedle něj leží časopis „Mladý vědec“. Na obálce se směje doktor Anthony Meyers, genius matematiky, podobá se Tondovi. Matka nakoukne do Kamilova pokoje. Stále si jen čte knížku. Matka ho vede do Psychologické poradny. Oprýskaný štít starého opuštěného domu. Vidíme písmeno K, číslo popisné 20/00. Někdo klepe na dveře.</p>	
---	--

Obraz 86

Int. den, opuštěný dům

Dveře domu se zevnitř otevrou. Na ulici z nich vykukne Kamil, dveře má zajištěné řetízkem.

Venku stojí těhotná matka s Katrou. Kamil váhá, zda dveře zavřít. Matka přijde trochu blíž. Dívají se vzájemně do očí. Chlapec váhá.

Uvolňuje řetízek, trochu přiotevře dveře, matka i s Katrou postupují vpřed, ale Kamil nechá projít jen matku, před Katrou dveře zastoupí. Matka se za ním ohlédne. Katra se tváří, že mu to nevadí.

Kamil zavře dveře.

Matka prochází domem. Kamil ji doprovází. Začne ve sklepě. Prochází a rozhlíží se, zkoumá každý detail. Vidí starého plastového kačera, dotkne se opelichaného plyšového medvěda.

Stoupají po schodech. Na dveřích ze sklepa je zrcadlo. Matka se do něj kouká, pak přijde Kamil a zobrazí se v něm taky. Matka se na něj ohlédne.

Vstupuje do kuchyně. Matka se dívá na porculánové hodiny na stole, dotkne se ubrusu na stole.

Z úkrytu vycházejí plachá zvířata. Opice vykukují z šuplíků kredence, zebra nakukuje z obývacího, matka se směje. Na garnýži sedí páreček ptáků.

Matka projde obývacím, vzhledne na křišťálový lustr, dává packu klokanovi, co tu stojí opodál.

Na chodbě se míjejí se dvěma lamami, které si drží odstup a procházejí podél stěny.

V koupelně zachrochtají prasata na pozdrav.

Matka s Kamilem jsou na konci chodby, nalevo je schodiště do dalšího patra.

Matka se dívá vzhůru a pak na Kamila.

Nakračuje nahoru.

Vstupuje do pokoje, z kterého předtím Katra střílel. Prohlíží si fotky na stěnách, sedá si na starou válečku, čichá ke kěvčinám ve váze i k zástěře, která na stole leží, prohlíží si stolní hry v krabicích. Kamil sleduje matčino počínání.

Pak matka přijde k chlapci a zlehka ho pohladí po tváři.

Teď spolu sedí na zadním sedadle amerického kabrioletu a sledují na stěně přírodovědný film o zvířatech. Přitom se ládují popcornem, který mezi nimi leží.

Kamil:

A víte, co se stalo s pekařem?
Když mu máma ukázala, kolik vůbec stojí mě ročně žít, tak ho klepla pepka.

Zprava se po krabičce s popcornem natáhne ještě třetí ruka. Patří Tondovi, který sedí vedle nich.

Katra stále čeká venku před domem.

Přírodovědný film na plátně střídají TITULKY.

Trojice sedí v autě a sleduje je. Kamil se otačí dozadu, kouká přímo na diváky.

Pekař stojí za pultem svého krámu a divá se do papíru. Když si ho konečně celý přečte, padne k zemi.

Konec.

